

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Zahaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje "Katol. šolskovega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Rokopisi se ne vražajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Davek na pivo in hmeljarji.

Ker se me je že od več strani pismeno vprašalo, kaj je okvirni zakon glede davka na pivo, sem se namenil, tem potom hmeljarje nekoliko seznaniti z doklado, katere pobiranje se je dovolilo v štajerski deželni zbornici dne 30. grudna 1909. Zadnja postava, po kateri je bilo dovoljeno, pobirati deželni vladni doklade na pivo v visokosti 2 K pri hektolitru, je bila sklenjena dne 6. sušca 1908. Pivovarniškim baronom, ki imajo v svojem krogu že lepo število težkih kapitalistov, se ta postava ni dopadla, ker bi morali plačati v skupno deželno blagajno lepo svoto, približno na leto 1.500.000 kron. Zato so sklenili, da bodo ceno piva zvišali, in sicer tako, da bi imeli dobiček na leto približno še 2.000.000 kron.

Pričeli so v resnici pivo po mestih in tudi na deželi 4 do 8 vinarjev pri litru dražje točiti. S tako občutnim zvišanjem cene pa konsument, to je ljudstvo, katero vživa pivo, ni bilo zadovoljno; zato so pričeli posebno po mestih bojkotirati pivotoče. Ta bojkot je trajal od 8. julija do 1. grudna leta 1908, in posledice bojkota so bile, da so bogati pivovarnarji morali odnehati ter je zmagalo ljudstvo. Ko pa se je v deželni proračunu za leto 1910 pokazala velikanska vrzel nezadelana, namreč 3.700.000 kron primanjkljaja, je finančni odsek sklenil, predlagati deželni zbornici o k v i r n i zakon, v smislu katerega bi se dalo deželi dovoljenje, pobirati doklade na pivo v visokosti od 2 do 4 K pri hektolitru. Torej po postavi z dne 6. sušca 1908 je dovoljeno deželi pobirati doklade na pivo v visokosti 2 K pri hektolitru. In sedaj je deželni zbor dovolil deželni vladni pobirati doklade na pivo v visokosti od 2 do 4 K. S tem ni rečeno, da se bodo pobirale doklade v visokosti 4 K, ampak od 2 do 4 K, to je 2 K ostana kakor sta, ako pa deželna vladna potrebuje več denarja, in dež. zbor dovoli, zvišati to doklado in ne druge, sme pobirati doklado v visokosti 2 K 20 vin., ali 3 K do 4 K pri hektolitru. Toliko o okvirnem zakonu samem. Zanimalo pa bode cene, ki jih je čitatelje gotovo tudi to, koliko piva se je porabilo na Štajerskem v zadnjih letih. Evo vam nekaj podatkov.

Leta 1907 se je popilo 870.000 hl piva, kar je dalo deželi 1.740.000 K doklad. Leta 1908, to je tistega leta, v katerem se je pričelo bojkotiranje piva, se je še vendar porabilo 748.000 hl, pri katerih je dobila dežela sveto 1.496.000 K. Zmanjšanje konsuma pa ni povzročilo samo bojkotiranje piva, ampak to leto je

sadje po celi srednji Evropi, posebno pa na Štajerskem, izvanredno bogato obrodilo, zato je bil sadjevec dobiti po izredno mali ceni; ljudstvo je opustilo pivo, ter se je oprijelo sadjevcu, ker je bil isti veliko cenejši. Tako se je n. pr. na Dunaju in v Gradcu in tudi v drugih mestih točil sadjevec po 28 do 32 vinliter in je bila skoraj na vsakem oglu nabita reklamna tablica.

Leta 1909 se je v prvih mesecih porabilo manj piva, kot v prvih mesecih prejšnjega leta, toda v mesecih avgustu, septembru, oktobru in novembru, pa se je porabilo zopet veliko večja množina piva, vsled česar je dobila dežela imenovane mesece približno 20.000 K mesečno več, kot prejšnja leta. To so navadne številke, katere dovolj jasno govorijo o porabi piva na Štajerskem.

Sedaj se pa nekoliko ozrimo nazaj na pretečena leta z ozirom na ceno hmelja v Savinjski dolini. Vzemimo leto 1907, ko ni bilo nobenega pivnega bojkota, in tudi ne obilice sadjevca, ki bi delal konkurenco pivu, in vkljub temu so bile cene hmelju sramotno nizke.

Dotično leto so bile državnozborske volitve, in na vseh koncih in kraji naše krasne doline se je z velikim bobnom ropotalo: „Roblek je rešitelj savinjskega hmeljarstva, on in samo on bo deloval na to, da bo hmelj po 5 kron kilogram.“ In res, dobili smo hmeljarji za kilo hmelja pet okroglih denarjev, pa ne srebenih kronic, ampak 4–5 grošev ali 10vinarskih nikljastih novcev.

Vsa liberalna hujskarija prati poslancem S. K. gleda davka na pivo se je popolnoma izjalovila, ker Savinjčani niso tako neprevidni, da bi politični steptari šli še enkrat na limanice.

To si zapomnite gospodje pri razdirajoči liberalni Narodni stranki. Vsem pristašem K. Z. pa posilja najiskrenje pozdrave.

Alojzij Terglav, deželni poslanec.

S v. Peter v Savinjski dolini, 28. februarja.

Proč od Gradca!

Makole.

Deželni poslanec Novak je imel v nedeljo 27. svečana tukaj shod, ki je bil prav dobro obiskan. V 1½ ure trajajočem govoru je poročal o delovanju deželnega zobra. Razkazoval je krivice, katere se nam delajo in so nam hoteli še zadati nemški nacionalci,

posebno pa, kako so hoteli spraviti proračun pod streho in zvišati deželne doklade na 56%, potem pa, ko bi to bilo pod streho, bi nam zadali smrtni udarec s tem, da bi se prenaredila postava za deželno-šolski svet v smislu predloga Wastiana in njegovih tovarišev. Vse to so zborovalci z zanimanjem poslušali, vprašali so ga, kaj je s podporo vsled suše, ali se bode kaj sena dobilo. Povedal nam je, da se je pri razdelitvi premalo oziralo na Spodnje Štajersko, posebno Slovence, in da so poslanci skupno prosili vnovič za novo podporo. Končno je župan Hajšek od Sv. Ane izrazil predavatelju in vsem slovenskim poslancem priznanje in zahvalo v imenu makolskih kmetov ter prečital resolucijo, kakor je bila objavljena v „Slov. Gospodarju“ v poročilu iz Žič. Bila je enoglasno sprejeta. Zaključil je zborovanje s trikratnim živijo na cesarja.

Poljčane.

Brez kakšne agitacije zbral se je zadnjo nedeljo precejšnje število volilcev v gostilni g. Fr. Gajšek, kjer so z vzorno pozornostjo sledili govoru g. poslanca Petra Novaka, ki je v poljudni besedi razložil poslovanje deželnega zobra ter naštel vzroke, zakaj slovenski poslanci v Gradcu ne morejo ničesar doseči za slovenski Štajer. Enoglasno se je sprejela sledeča resolucija:

„Zborovalci na shodu v Poljčanah izrekajo svojemu poslancu P. Novaku, kakor tudi vsem slovenskim poslancem svoje popolno zaupanje in svojo zadovoljnost, posebno pa odobrujajo njih možati nastop proti nam sovražni večini nemških poslancev v deželnem zboru; odobrujejo popolnoma, da so se poprijeti najskrajnejšega sredstva, obstrukcije, ter jih pozivajo, da vztrajajo, dokler ne dobijo pravic, ki pripadajo prebivalcem slovenske Štajerske. V očigled nemški krivnosti odločno zahtevajo samoupravo za slovenski Štajer.“

Jako hvaležni smo g. dr. Leskovarju, odvetniku v Mariboru, ki nam je v jedrnatih besedah razložil orožje, s katerim se spodnještajersko nemčurstvo bori zoper nas Slovence. To orožje je grdo obrekovanje in blatenje našega naroda in njegovih voditeljev po nemškem časopisu, posebno po grdem „Štajercu“, ki zastruplja naše pošteno ljudstvo ter se po vsej pravici imenuje „giffna krota“; le kakšen tepeč ali pa hudobne verjame „Štajerčevim“ lažem; veren Slovenec se pa skrbno varuje trgovin, kjer se ta gadja zalega ponuja za denar ali celo zastonj. Nadaljnno

bi ju dohiteli ter pritirali s silo nazaj. Toda romarci, od angelja podučeni, ste stopili sedaj za drevo, in psi so izgubili na mah vsako sled ter se vrnili od vseh strani prazni nazaj v grad, in romarci ste bili rešeni. Potovali ste hitro dalje, kolikor so ju noge nesle, ter ste srečno čez več dni dospeli do svojega cilja. Ko ste opravili na božjem potu običajno pobožnost, ste se vrnili po drugem, varnejšem potu v svojo domovino.

Prišedti domov, ste se globoko zahvalili Bogu in Mariji za srečno vrnitev, posebno ste se še zahvaljevali Bogu za rešitev iz roparskih rok, šli ste koj drugi dan po povratku h gospodu župniku ter mu razložili vse podrobnosti iz svojega potovanja, obenem ga pa prosili, naj daruje zahvalno sveto mašo za srečno vrnitev ter za rešitev iz smrtev nevarnosti. Gospodu župniku, ki je bil kaj blag mož, se je dopadlo zaupanje teh dveh deklet do Boga, ter je rad uslišal prošnjo. Prihodnjo nedeljo je pa župnik v cerkvi svojim poslušalcem pridigoval o božji dobrotljivosti; razlagal je, ves razgret od navdušenosti, z vznesenimi, krepkimi besedami, strmečim poslušalcem: kako Bog rad vsakomur v sili pomaga, če se resnično do njega obrne, ter ga zaupljivo prosi pomoči, pa če treba, pri tem tudi čudež storiti. In kot dokaz resničnosti svojega govora, pripoveduje sedaj gospod župnik povest teh dveh romaric, ki jo je ljudstvo z odprtimi ustmi z velikim strmenjem poslušalo, ter konča svoj govor nekako s temi-le besedami:

„Kadar nas v življenju obiščejo nadloge, brez katerih si skoro ne moremo misliti človeškega življenja, ter kadar nam preti velika nevarnost: nikar tračiti časa s praznim jedikovanjem, ampak pogumno se

PODLISTEK.

Čudežna rešitev.

Spisal Jurij Plešnik.

(Koniec.)

Kaj jima je sedaj početi?

Razne misli so jima rojile po glavi, ena je izpodivala drugo, vrteč se okrog enega središča, in to središče je bilo — smrt. Da, smrt ste v svoji domišljiji videli tako razločno in tako živo, da se jima je zdelo, da ju bode zdaj pa zdaj zapustila zavest, ter da boste padli v omedlevico. Toda njuno dušno stanje se je kmalu spremenilo. Videč, da ni več rešitve, ste padli na kolena ter se v dolgi molitvi pripravljali na smrt, a obenem prosili Boga, naj ju reši iz tega groznega kraja, sicer pa naj se zgodi njegova volja. In tisti Bog, ki skrbi za črviča v prahu, tudi ti dekleti ni zapustil, ampak postal jima je rešitelja, kakor neko sv. Petru, ki ju je rešil iz ječe.

Ko tako udano in goreče molite in močite okrvavljenia, kamenita tla z vročimi solzami, se nenadoma vrata odpro, in v ječo stopi zal mlaedenič, nebeske lepote, ter ju prijazno ogovori:

„Bog je vajino molitev uslušal ter poslal mene, svojega angela, da vaju rešim in spravim na varen kraj; torej ne mudrite se dolgo, kajti čas mineva in jutro se bliža, ampak urno se odpravite na beg!“

Kdo bi popisal veselje, ki je zdaj prešinilo ti ubogi, skoraj na pragu smrti že stoječi ženski, moje pero takega popisovanja ni zmožno, kajti tako veselje se da le občuti, nikar pa popisati. Urno, kakor dve srni, skočite na noge, ter, ko bi trenil, bili ste že za-

naj pod milim nebom, globoko dihajoč sveži, svobodni zrak vase. V iskrenih besedah, polnih srčne hvaležnosti, ste se začeli dekleti sedaj zahvaljevati za ne-nadno rešitev. Rešitelj, kateremu je krožil lahen smehljaj okoli ustnic, ju ljubezljivo posluša, potem pa, ko dekleti utihnete, jima začne razlagati, po kateri poti naj sedaj potujete, da seognete nadaljni nevarnosti. Razloži jima tudi, da ju bodo začeli roparji na vse strani iskati koj, ko bodo zapazili, da ste ušli, in sicer s psi, in v takem slučaju je res težko uiti, kajti psi ovojajo že od daleč človeka. Pouči ju, da kadar bodo že psi blizu, naj se samo za drevesa umaknete, in psi bodo brez sledu kar mimo leteli; a ko ne bode psov več v bližini, tedaj pa zopet smeta brezskrbno potovati. Ko ju tako pouči, je izginil, da se mu romarici za dober nauk še zahvaliti niste mogli. Sedaj se urno odpravite zopet na pot.

Kmalu se je začela na vzhodu prikazovati zara, vesela oznanilka prihajajočega solnca. In ta zara na vzhodnem nebu se jima je zdela sedaj tako lepa, kakor še nikoli ne. Ptičice po logu so se začele buditi ter žgoleti vedno staro, vedno isto, a vendar vedno novo, vedno tako lepo pesem, mlademu jutru v pozdrav. Drevje je lahko šumelo s svojimi listi, kot bi si pripovedovalo skrivnostne bajke. Vse se je zopet oživelio ter se veselilo novega jutra, in tudi našima romaricama je bilo tako lahko, tako milo pri srnu, kakor še nikoli prej.

Ko tako korakate naprej, druga poleg druge, same v se zamišljeni, kar se zasiši od zadej divje pasje lajanje. Roparji namreč, ko so zjutraj pogrešali begunki, so se razrdili, posebno poglavlar je kar divjal od gnjeva, ter razposlal izučene velike pse, da

orožje je nemško-židovski Schulverein in zloglasno društvo Südmarka; s prvim bi nam Slovencem radi vasilili nemške šole, v katerih bi se naši otroci iznoverili ne samo milemu slovenskemu rodu, ampak tudi sv. katoliški veri; z drugo pa hočejo slovenskega kmeta izgnati iz njegove rodne zemlje ter naseliti med nas protestantske Nemce iz „rajha“. Da je govoril g. govornik vsem navzočim iz srca, pričalo je glasno odobravanje njegovih besed.

Državni zbor.

Dne 24. februarja so se zopet sešli državni poslanci na Dunaju k posvetovanju. Našli so staro ministrstvo, le nemškega ministra krajana dr. Schreinerja je ministrski predsednik odslovil, ker je preveč hujskal proti Slovenom.

Ker so Sloveni združeni v Slovanski Jednoti, katera ima vsled spretnega vodstva in velikega števila članov močan ugled, so se zbrali tudi svobodomiselnem Nemci pod en klobuk ter si uredili Nemško-narodno zvezo. V njej je 77 svobodomiselnih poslancev, in sicer prejšnja agrarna stranka, nemško-nacionalna, nemško-radikalna in nemško-svobodomiselna stranka. Vodil bo zvezo imenoma baron Chiari, v istini pa kričač Wolf.

Davek na vino.

Ker še finančni minister Bilinski, katerega je pri lanskem boju tako skrbno varovala Plojeva strančica v državnem zboru, vedno preti z davkom na vino, zbrali so se dne 25. februarja zastopniki vinoigradnih krajev na posvetovanje, kako se boriti proti ministrovemu nakani in onemogočiti davek. Izvolil se je v to svrhu poseben odbor, kojega predsednik je nižjejavstrijski deželni poslanec Mayer, podpredsednik načelnik Kmečke zveze, Roškar.

St. Lenart v Slov. gor.

Po celi slovenski deželi je šel zadnji čas glas o nezaslišanem napadu, ki ga je izvršil učenec nemške šulferajske šole Bela na učenca ondotne slovenske šole. Govoreč dokaz, da se slovenski otroci v nemških šolah, v katerih ne razumejo jezika, ne morejo nič naučiti, še manj pa vzgojiti. Poslanec dr. Korosec je spravil ta predlog tudi v soboto, dne 26. svečana v državnem zboru.

Poslanec Pišek.

V brambovskem odseku je 25. svečana poslanec Pišek navedel pritožbe, da se pri 47. pešpolku v Gorici s Slovenci surovo postopa, da se jih je že več usmrtilo, in zahteval, da se uvedejo gospodarski tečaji (podučni kurzi) ter se pri vojaških oskrbovalnih skladisih več od proizvajateljev kupuje, se za kupovanje določi daljši čas, in priporočal, da se zadruži v Račjem več pozornosti daje, ki je v stanu, s kmeti s potrebnim blagom zalagati skladisče v Mariboru.

Vinski davek.

V torek, dne 1. marca je finančni minister res vložil v zbornici zakonski načrt za novi davek na vino. Za hl vina bi se moralo plačevati 4 K, za hl vinskega mošta 3 K 60 vin., za hl vinske brozge 3 K, za hl sadjevca in sadjevega mošta 1 K. Prosto davača je vino, ki se popije doma, ki se rabi za pridelovanje jesiha in žganja. Obdačilo se bo samo vino, ki pride v množini nad 50 l v promet.

Proti davku na vino.

Slovenski klub se je posvetoval o davku na vino in sklenil soglasno ogorčenje proti nameravanemu novemu davku. Klub bo storil vse, da načrt ne postane postava.

Proračun in novi davki.

V soboto, dne 26. februarja je zbornica dovolila pobiranje rekrutov. V torek nato se je začelo novo čitanje proračuna in novih davkov. Po prvem čitanju ni glasovanja, ampak se predmeti odkažejo brez glasovanja odsekom. Pri prvem čitanju nastopajo govorniki le v toliko, da že naprej pokažejo svoje stališče nasproti vladnemu načrtom.

Razprava o proračunu in novih davkih se nadaljuje.

postaviti v boj proti trpki, nemili usodi; če pa spoznamo, da v obupnih zadevah, v katerih se nahajamo, nobena človeška pomoč nič ne izda, tedaj se z zaupanjem obrnimo do Tistega, kateri je po čudežu rešil dotični romarici iz roparskih rok, ter ju končno zdravi pripeljal na dom svojih starišev, in trdno sem prepričan, da bode Bog rajši storil čudež, kakor pa nas ne uslišal ter nas prepustil okrutni nesreči!"

In tako se je ta povest prvikrat javno pripovedovala v cerkvi iz prižnice, ter se kmalu raznesla, kakor se razlije povodenj, po vseh bližnjih in daljnih krajih, in kamor je prišla, povsod je vzbudila veliko zanimanje med ljudstvom, katero je ohranilo povest o tej romarici, rešeni na čudežni način — do današnjega dne. Tako je prišla ta povest tudi do nas, kjer sem jo skušal s svojim nezmožnim peresom popisati, ter jo podati cenjenim bralcem. Podam teda prijaznim bralcem to povest s prošnjo, da ne kritikuje prestrogo mojega malenkostnega dela glede na logiko in besedoslovje; kajti jaz sem priprost človek, a pisatelj nisem.

Politični ogled.

Hrvaško. Položaj na Hrvaškem je vse prejego prijeten. Nova ogrska vlada dela z vsemi sredstvi na to, da se Hrvaška popolnoma podvrže brez pogojni nadavladi Ogrske. Najbrž dobi tudi volilno reformo, po kateri bo število poslancev omejeno na 88. Od teh pa naj bi pripadlo po spremno razdeljenih volilnih okrajih 43 Srbom.

Balkan. Med Turčijo in Bolgarijo vladajo zelo napete razmere. Turki pozivljajo svoje rojake v Rumeliji, Bosni in Hercegovini, da se iz teh dežel izselijo in se naselijo v Macedoniji. Vlada je izdala velikansko sveto za podpiranje teh naseljencev. V Rumeliji se nahaja 40.000 mož bolgarskih čet, ki so oboroženi kakor v vojski. Minole dni je prišlo celo do malih bojev med turškimi obmejnimi četami in Bolgari.

Grška stoji pred meščansko vojsko. Kralj Jurij se je že hotel odpovedati prestolu, a na nujno željo svojih sinov in drugih evropskih vladarjev je sklenil vstrajati na svojemu mestu.

V Belgiji se vršijo meseca maja volitve. Katoličani tokrat žal niso tako edini kakor druge kratri. Dosedaj so imeli v Belgiji katoličani večino. Liberalci in socialisti se bodo pri volitvah podpirali. Tembolj bi imeli katoličani vzrok, da so edini.

Angleško. Sedanja liberalna vlada se nahaja v hudih stiskih. Sama nima večine, ampak je navezana na pomoč Ircev in delavske stranke. Sprva se je zdelo, da bo vlada takoj padla. Vendar pa je možno, da se bodo stranke sčasoma sporazumele. Boj proti gospodski zbornici, ki se je pred volitvami toliko naznanjal, bo najbrž izostal in s tem je glavna težkoča odstranjena.

Mala politična naznanila.

Dne 25. svečana: V Italiji je ministrski predsednik predložil državnemu zboru obširen načrt za razne spremembe posebno glede bramb dežele in za spopolnitve šolstva. — Na Pruskom se sedaj v deželnem zboru biće boj radi volilnega reda. Socialni demokratje z vso srditostjo pobijajo predloženi volilni red in priejajo velike protestne shod, na katerih je že tekla delavska kri. — Na Ogrskem vlada sedaj izjemno stanje. Po nekaterih okrajih so okrajni zastopi sklenili ne pobirati davkov, tudi rekrutov ne dobi vlada.

Dne 26. svečana: Na Dunaju se je danes vršilo ustanovno zborovanje nove nemške napredne zveze. — Zunanji minister grof Aehrenthal je dospel včeraj v Monakovo, kjer je bil sprejet od princ-vladarja. — Francoska zbornica je sprejela določbo, da se ima dohodka iz povišanih davkov od dedščin porabiti za pokojnine delavcem.

Dne 27. svečana: Srbski kralj Peter poseti koncem marca ruskega carja. — V političnih krogih se trdi, da bo ogrski državni zbor, ki je bil do 24. sušca odgovoren, sklican že 22. sušca in bo takoj nato razpuščen. — Zunanji minister grof Aehrenthal se je danes vrnil na Dunaj.

Razne novice.

* **Mesto učiteljice** je razpisano na trirazredni ljudski šoli v Gor. Poljskavi. Prošnje se morajo vložiti do 31. sušca pri okrajnem šolskem svetu v Gor. Poljskavi. Dokazati se mora zmožnost obeh deželnih jezikov.

* **Imenovan** je za učitelja risanja na mariborskem učiteljišču okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz.

* **Poslanec** dr. Ivan Benkovič je nastopil daljši dopust, katerega bode prebil v Celju. Sej državnega zabora se more udeleževati le v najnujnejših slučajih.

V Ljubljani je bil dne 25. t. m. posvečen v mašnika gospod Jakob Kotnik, doma na Črešnjevcu pri Slov. Bistrici. Mladi novoposvečenec odide v Rim na zavod del' Anima, kjer bo nadaljeval svoje študije.

V Gradeu je bil promoviran doktorjem prava član Zarje Jesenko. Mlademu gospodu doktorju iskreno čestitamo.

Tečaj za župane in občinske tajnike se vrši v Mariboru v času od 14. do 16. marca 1910 v dvorani Katoliškega delavskega društva, Flössergasse št. 4. Začetek v pondeljek dne 14. marca ob 8. uri zjutraj. Vspored: 1. Delokrog občine. 2. Občinski volilni red in občinski red. 3. Socialne naloge občin. 4. Nova kužna postava. 5. Razmerje občine do okrajnega zastopa in deželnega odbora. 6. Občinski predstojnik — policijski organ. 7. Dopisovanje z uradi, sestava računov. 8. Občine in — delo narodne obrambe. 9. Lovski zakon. 10. Odpis davka po uimah. 11. Sodniško-sirotinske zadeve. 12. Domovinska pravica v občini. Poleg teoretičnih predavanj se bodo dajala navodila za praktično delo, sestavljale razne pismene vloge itd. Predavalci bodo gospodje državni in deželni poslanci župan I. Roškar, župan F. Pišek in dr. Korosec, odvetnik dr. J. Leskovar, nadrevizor VI. Pušenjak in občinski tajnik Ivan Zupanc. Kdor se želi tečaja udeležiti, naj to prav kmalu javi Slov. kmečki zvezi v Mariboru.

Osrednja S. K. S. Z. je imela dne 20. februarja v Ljubljani svoj občni zbor, na katerega je do-

šlo mnogo udeležnikov. Obsirno je govoril na tem zborovanju predsednik Zveze dr. Krek, ki je očratal zopet nova pota, nove misli za našo krščansko-socijalno organizacijo. Članov je štela zveza v Ljubljani sami nad 4000, ki pa se vsi tudi živo zanimalo za Zvezino delovanje. Zveza dobi v Ljubljani svoj lastni dom. Nakupilo se je staro strelišče za 47.000 kron v ta namen. Poslopje se bo v toliko popravilo, da bo zadostovalo vsem potrebam Zvezinim prireditvam. Iz podrobnih poročil o delovanju ljubljanske Zveze se razvidi, da je Zveza v vsakem oziru vstajno gledala na svoj smoter: s pravo krščansko izobražbo in organizacijo osrečiti slovensko ljudstvo.

S. K. S. Z. Seja odbora S. K. S. Z. je v četrtek dne 3. marca, ob petih popoldne. Odborniki se vabijo, da pridejo polnoštivilno.

* **Ptujski Ornig** se je v Gradcu v deželnem zboru javno in glasno sam pritoževal, da srednje- in zgornještajerski poslanci cenijo naše zahteve kot zahute nižje vrste, in sicer ob priliki, ko niso hoteli glasovati za zgradbo ene spodnještajerske železnice. To je najboljše opravljenje slovenske obstrukcije iz vrst očeta vseh Štajercancev, ptujskega župana Orniga. Vkljub temu si je drznil ta mož poslati na ptujski shod pismo, v katerem pravi, da so slovenski poslanci začeli obstrukcijo iz zgolj političnih vzrokov. Ali ste očka Ornig tako pozabljeni, da ne veste več, kako hudo ste sami obsodili svoje tovariše v Gradcu? Nadalje ali so železniške zadeve samo politični vzroki? Očka Ornig, več spomina, razsodnosti in resnicoljubija Vam želim.

* **Deželna zbornica** v Gradcu je ravno tako slovenska, kakor nemška, ker smo tudi Slovenci Štajerski deželani in davkoplačevalci. Nismo pa metle, hlapci ali sužnji Nemcov, zato ima Slovenec v deželni zbornici ravno toliko pravice, kakor Nemec, in isto tako tudi slovenski jezik. Vsled tega tudi nemški poslanci nimajo pravice, odkloniti kakega predloga, če se tudi utemeljuje v slovenskem jeziku. To je deželni jezik, in če ga kdo rabi, ne sme biti kaznovan. To naj bo posebno „Štajercu“ povedano, ki bo svojim šnopsarskim čitateljem dokazati, da so Nemci storili prav, ako so dr. Benkovič odklonili nek predlog, ki je utemeljeno v deželnem slovenskem jeziku.

* **Laži.** „Štajerc“ laže, in sicer prav debelo, kakor je za njegove šnopsa in lumparije zabite čitatelje potrebno. 1. Pravi, da se Drava, Pesnica itd. ne bodo regulirale, ker so slovenski poslanci obstruirali. Ravno narobe, ljubi nemčurček! Ker Nemci niso hoteli dovoliti teh regulacij, so Slovenci obstruirali. Tudi uravnava rek je gospodarska, ne pa politična zadeva. 2. Brezobrestna posojila so Nemci črtili že lansko leto, ko še o slovenski obstrukciji ni bilo ne duha ne slaha. Proračun za leto 1910 se je položil že meseca septembra 1909 na mizo deželnih poslancev, a tam ni že krajcev več za brezobrestna posojila. Vsled tega je bila potrebna slovenska obstrukcija. Zraven pa so nam Nemci s tem požrli tudi državno podporo v znesku 200.000 kron. Za leto 1910 so nam torej Nemci samo pri vinogradih naredili škodo za približno pol milijona. To je vendar dovolj vroča za obstrukcijo. 3. Nemška poslanka Einspinner in Franz sta strastno govorila za to, naj se kmetijska šola v St. Juriju ne otvari. Tega je „Štajerc“ tako sram, da si tudi svojim čitateljem, ki mnogo prenesejo, ne upa povedati, in zato jim celo zadevo utaja. Sram ga bodi!

* **Pozor!** Nekaj novega nam obeta „Štajerc“. V zadnji številki pravi, da bo prinašal redno slike, med drugimi tudi zločincev. Upamo, da bomo na ta način našli precejšnji del Štajercijanske stranke v „Štajercu“ naslikane. „Štajerc“ prinese torej kmalu slike Muršeca, Segule, polenskega Ploja, itd.

* **Zvišanje doklad** na direktne davke so zbranili letos naši deželni poslanci. Ohranili so na ta način nad milijon kron ljudskega denarja ljudstvu samemu. Tega pa nemškutarji listi ne upajo povedati svojim somišljenikom!

* **800.000 kron** se izda za deželne uradnike. Toda to so razven dveh sami Nemci! To je ljubezen deželne nemške večine do nas! In nemškutarji si uajo govoriti, kako lepo skrbe Nemci za nas!

* **Taki so liberalci!** Graški liberalni občinski svet je bil nedavno tako neverjetno predržen, da je knezoškofijskemu ordinarijatu poslal glasom sklep občinskega sveta dopis, v katerem od ordinarijata zahteva, naj v katekizmu črta v izpovednem formularu vprašanja, ki se tičejo šeste in devete božje zapovedi. V soboto je ordinarijat na ta nesramen dopis izbrorno odgovoril, da je Kristus za take reči postavil svojo cerkev, ne pa občinskih svetov, končno pa je katekizem odobren tudi od najvišje posvetne učne oblasti. Ordinarijat še omenja, da se vsak katoličan le more veseliti, ako ima v katekizmu, oziroma v spovednem formularu sredstvo, da izpovedi ložje opravi. Ko se je ta dopis v soboto v občinskem svetu prebral, je županov namestnik Magg, velik svobodomislec, dejal, da kar se izpovedi tiče, je to stvar okusa, ker on in še mnogo tisoč kristjanov te potrebe ne občuti. Tako so nesramni liberalci povsod, koder imajo moč in besebo. Magg je tudi velik zagovornik liberalnih učiteljev in Svobodne Šole. Taki kakor Magg bi bili tudi naši slovenski liberalci in napredni učitelji, če bi jih slovensko ljudstvo ne bilo v kot pognalo.

* **„Revček Andrejček“** na Dunaju. Slov. kat. izobraževalno društvo „Straža“ na Dunaju se čedalje lepše razvija. Stevilo članov vedno raste, čemur se pa ni čudit, ker jim nudi društvo vse, kar more

slohi kako društvo nuditi svojim članom. V društvenih prostorih (VI. Wallgasse 27) imajo na razpolago lepo knjižnico, katera se bo v kratkem znatno pomnožila, časopise, goji se petje in godba, poleg tega pa prireja društvo vsako nedeljo prijateljske sestanke s predavanji, katera oskrbujejo naši vrli Dunajčani. V nedeljo, dne 13. svečana nam je pa društvo priredilo lep zabaven večer s petjem, godbo ter uprizoritev narodne igre „Revček Andrejček“. Uspeh je bil nepričakovano lep. Tako pevski kakor tamburaški zbor sta častno rešila svojo nalogo. Gromovit aplavz sta pa izvala dva samospeva gdč. Štefke Skrbinškove. In kaj naj rečem o igri. Vsi igralci od prvega do zadnjega so bili na svojem mestu, če bi enega bolj pochlival, bi gotovo delal krvico drugemu. Ubojni Andrejček z dunajskim košem na hrbtnu — naročen gorenjski koš se je menda med potjo izgubil (?) si je na prvi mah osvojil srca vseh. Kadarkoli se je prikazal na odrnu, so mu gledali burno ploskali. Prav nič niso zaostajali za njim njegova varovanka Franica, njena sestra Ana, Jerica, stara Špela, trdorsčni oče Jelen ter Franičin ljubimec Pavel. Jecljajoči hlapce Anže je s svojimi dovtipi povzročil obilo smeha; boljše bi svoje, zares težke vloge ne mogel pogoditi. Zelo je tudi ugajal dvospesv Jerice in Ivanke, Lovec Zvitigor je izborni predstavljal zapeljivca, Grešnik pa spletkarja; tudi Domen je jako dobro pogodil vzornega, ljubečega zakonskega moža. Posebno veliko veselost pa so vzbudili med občinstvom berič Nosan ter občinska siromaka Matija in Janez. Sploh zaslužijo vsi igralci brez izjeme resnično pohvalo, tem bolj se, ker je stata uprizoritev mnogo truda in obilo žrtev. Pomislišti je treba, da stanujejo v najrazličnejših dunajskih okrajih in da imajo nekateri nad eno uro hodila do društva. Zato so pa tudi želi obilno pohvalo od nayzočega občinstva, ki je popolnoma napolnilo veliko dvorano češkega Narodnega doma. Pohvalo pa zaslubi tudi „Stražin“ odbor, posebno neumorno delavni g. predsednik in pa naši vrli visokošolci — Daničarji, ki so s svojim sodelovanjem pripomogli, da je prireditev tako krasno uspela. Končam z željo, da bi nas „Straža“ prav kmalu zopet razveselila s kako prireditvijo.

* Južna železnica je, kakor znano, povišala vozne tarife. Na ta način si je mislila pridobiti dohodkov več milijonov kron. Kljub protestov deželnih zborov je vlada na Dunaju potrdila predlogo o zvišanju. Južna železnica je zvišanje vpeljala, a dohodki se niso zvečali, temveč zmanjšali, vsaj do sedaj. Samo v prvih desetih dneh meseca februarja so znašali dohodki 46.000 kron manj kot lansko leto v istem času.

* Nabornikom. Naši mladiči, ki v kratkem dobijo pozivnice k vojaškemu naboru, bodo vprašali, zakaj se bodo vršili letos nabori v Račjem in Pesnici. Povod temu je sledenje: Lansketo so se mladiči iz Orehovevasi in Slivnice peljali v Maribor k naboru na s trobojnicami okinčanem vozcu. V Magdalenskem predmestju so se v gostilni g. Rapoca vstavili, pa mestni policiji — čujte in strmite — so jim trobojnice potrgali. Le oliknosti in treznosti naših mladičev se je zahvaliti, da pri takih izvijanjih ne pride do spopadov. Poslane Pišek s tovariši je v državnem zboru na vojnega ministra stavil interpelacijo, in zato se je uredilo, da bodo letos vojaški nabori zunaj mesta v Račjem in Pesnici, kar bode mladiči, ki pridejo k naboru, gotovo ljubo.

* Vojaški konji. Kakor dosedaj, bodo tudi letos oddal vsak kavalerijski polk 50 konj v zasebno uporabo, kojim treba le na leto enkrat k vajam. Toda na novo upeljalo je, da pridejo konji že po petih letih v privatno last in da odpadejo vsake premije, ki se se močale plačevati. Dosedaj so prišli šele po šestih letih v zasebno last.

* Vojaški dopusti za čas žetve se bodo tudi letos podeljevali. Trajali bodo tri tedne. Razven tega se bo gledalo, da posestniki in pri posestnikih uslužbeni ljudje ne bodo poklicani k vojaškim vajam ob času, ko je na kmetih največ dela. Za vse te ugodnosti se je treba pravočasno oglašati pri pristojnih oblastih.

* Sladkor se je s 1. sušcem podražil za 4 vin. pri kilogramu.

* Brezplačna oddaja solniških odpadkov za bedne kmetovalce na Štajerskem v živinoklajne svrhe. Ces. kr. finančno ministrstvo je radi pomanjkanja živinske klaje izjemoma dovolilo, da se bednim posestnikom živine in kmetovalcem na Štajerskem brezplačno oddajo iz solišča (soline) v Ausseeju solniški odpadki v najvišji množini štiristoč meterskih centov od solišča magacinice tehnice, ki jih je uporabiti izključno v živinsko klajo. Od tele kolicino se je c. kr. okr. glavarstvu v Ptiju odkazalo 273 met. stotov (centov) solniških odpadkov. Solniški odpadki se oddajo sicer brezplačno, prevozne stroške od solne gore v Ausseeju, nadalje stroške za zlaganje in nakladanje pa morajo plačati obdarjeni zemljiški posestniki sami. Ti stroški znašajo približno 70 do 80 vin. za 100 kg, k tem je še prijeti voznino od kolodvora v Ausseeju. — C. kr. železniško ministrstvo se je naprosilo, da dovoli znižano voznino. — Kmetovalci, oglašate se torej prej ko slej pri svojih občinskih predstojnikih!

Za dijaško kuhinjo v Mariboru je nabral na gostilji Franca Lešnika in Jožefa Rožman v Stari novivesi Franc Rožman 10 K.

* Za območje Slovenske so darovali: „Tatinska družba“ v Jasbiči 5 K; Mohorjani ori Sv. Kunigundi na Poboriu 8 K 60 vin.; na gostilji Marije Kvaci v Slakovi se je nabralo 8 K; Zofija Šketa v Braslovčah je nabrala na gostilji Martina Kolšek in Baldine Štakne v Orli vasi pri Braslovčah 12 K; Mohorjaci pri Sv. Ruperta v Slov. gor. 5

K; gdč. Helena Žmave pri Sv. Ruperti v Slov. gor. 5 K; Mohorjani pri Kapeli 10 K; na dar poroke g. Franca Žičarja v Št. Juriju ob južni šel. se je nabralo 12 K; na gostilji g. Jožefa Bratina pri Sv. Križu na Murškem polju je nabrala gdč. Anica Slavičeva iz Grab 6 K; na gostilji g. Ivana Ureka v Pišecah se je nabralo 20 K; Mohorjani v Mariji Nazaretu 6 K 40 vin.; gospa Piki, županova soprona, Grize, nabrala v veseli družbi 5 K; večela družba Krašovic v Zalcu 10 20 K; na gostilji Antona Povšeta v Orlavici 13 40; Mohorjani pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. so darovali 10 K. Vsem blagim darovalcem iskrena hvala!

Castikraja liberalnih listov obsojena.

Za časa deželnozborskih volitev v maju 1. 1909 sta liberalna bratca „Narodni List“ in „Nar. Dnevnik“ zlivala cele kadi liberalne gnojnike po naših kandidatih. Nobeno orožje jim ni bilo preslabo, preumazano, nobena laž predebelja, da bi je ne porabilo. Mazači liberalnih listov, so se posluževali najgrših žurnalističnih sredstev, da bi dovoli oblatili naše kandidate, vzeli jim ugled pri volilčih, ter jim izpodkopali zaupanje. Naravnost občudovati smo jih moralni, ker so tako mirno prenašali razna obrekovanja in psovanja. Vsako besedo naših kandidatov so zavili, vsak njihov korak so zasledovali kot vohuni, — očitne izmišljotine so izkorisčali, da, naravnost sami so si izmisli v okisanih možganih najgršje laži čez naše kandidate. Ti so bili, sodeč po pisavi liberalnih časopisov, sami hudodelci v pravem pomenu besede, propalice, buteljci, ničvredni ljudje, nevredni, da jih zemlja nosi ali solnce obsije.

Kakor vemo iz najbolj verodostojnega vira, so vođilni krogi liberalne stranke v Celju in drugod vse to gnušno početje popolnoma odobravali, po načelu, da je liberalcem v dosegu svojih namenov vse dovoljeno, tudi laž, obrekovanje, psovanje, grdenje in blatenje.

Posebno so vzeli na piko naša poslanca gospoda Roškarja in dr. Benkoviča, kakor tudi najboljše agitatorje S. K. Z., na primer vlc. gospoda Ognje-slava Škamleca v Ljutomeru. Vsaka številka liberalnih listov je mrgolela obrekovanj. Posebne izdaje „N. L.“ so izdali neposredno pred dnevnem volitve, da bi ne bilo mogoče ovreči nebroj laži. Seveda je po končanih volitvah prišel kolosalen maček nad naše liberalce, ki menda prav nič ne pozna nepokvarjene duše našega ljudstva; kajti s svojim blatenjem so dosegli ravno nasprotni vspeh, kot so ga pričakovali.

Sledilo je nebroj tožb: odgovorni urednik „Narodnega Dnevnika“ in „Narodnega Lista“ se je babil, da bo vse dokazal, pa čim bolj se je bližal čas obravnave, tem bolj mu je minula korajža. Konečno so izrabili neko dobrošuno privatno in popačeno izjavo dr. Benkoviča proti preiskovalnemu sodniku, da so se začeli pogajati za poravnavo. Po dolgem obotavljanju so se zasebni tožniki zadovoljili s sledenimi izjavami, katere sta „Narodni Dnevnik“ in „Narodni List“ objavila prejšnji teden.

1. Častna izjava.

Ob času deželnozborskih volitev v maju 1909 sem objavil glede gospoda dr. Benkoviča notico o nekem dogodku v gostilni „Pri belem volu“ v Celju, s kojo je bil dr. Benkovič hudo žaljen, ker trditev dotične notice niso resnične, kakor sem se prepričal in ker nočem nikomur delati krvice, tudi ne političnemu nasprotniku, zlasti ne v osebnem oziru, prekličem vsebino dotične notice ter obžalujem, da sem jo objavil, to pa neprisiljen in iz prostega nagiba.

Vekoslav Spindler s. r.

2. Častna izjava.

Ob priliki deželnozborskih volitev leta 1909 sem objavil v „Nar. Dnevniku“ spis, v katerem sem poslancu Ivanu Roškarju na žaljiv način očital neko kazeno. Ker se razsodba ni tikala kakega nečastnega dejanja, ampak se je šlo le za nesrečni slučaj, katerega je zakrivila neprevidnost, ne pa kak hudoben namen, kakor se je sodobno dognalo, zato nočem poslancu Roškarju krvice delati, prekličem to očitanje in obžalujem, to pa neprisiljen in iz prostega nagiba.

Vekoslav Spindler s. r.

3. Častna izjava.

V „Nar. Dnevniku“ in „Nar. Listu“ sem poročal o nekem dogodku, ki se je baje vršil med č. gospodom kaplanom O. Škamlecom in oskrbnikom Pičhlerjem v Ljutomeru. Dotičnih trditev ne vzdržujem ter jih zato v celoti obsegu prekličem in obžalujem, to pa neprisiljen in iz prostega nagiba.

Vekoslav Spindler s. r.

Hud poper za liberalce! Splošen smeh povzroča zadnji dostavek: iz prostega nagiba in neprisiljen, ki se je dovolil iz človekoljubnih ozirov do urednika, ki je večkrat res uboga para, če se mu od neodgovornih in nevidnih tinfomazov vsili take notice, da jih mora sprejeti. Seveda ne vemo, v kolikor je urednik sam doprinesel k objavljenju teh notic.

Saj cel svet ve, da se je urednik zbal bližajoče se porotne obravnave, njegovi gospodarji pa razkrinkanja njih grdega posla pred porotniki.

Kdor bo sedaj še kaj veroval liberalnim listom, ta mora res biti slep in gluhi, vsled strankarske strasti.

Mislimo, da so sedaj pristaši S. K. Z. spoznali pot, kako imajo liberalnim listom na prste stopiti. Se se dobre poročniki, pred katerim bodo liberalci imeli

strah. Za sedaj smo še liberalnim urednikom zapričali; a v prihodnje bomo pa z ljudmi, ki kradejo našim pristašem osebno čast, pošteno obračunali. Merita naše potrežljivosti je polna do vrha. Naša bojna sredstva pa tudi še s tem niso izčrpana, kar bodo liberalci v najkrajšem času okusili.

Mariborski okraj.

m Dramatično društvo v Mariboru uprizori v nedeljo, dne 6. t. m. ob 8. uri zvečer štiridejansko burko s petjem, „Sivilja“.

m Maribor. Iz zapora sta pobegnila 37letni Ivan Manut in 27letni Ivan Pogačar. Obadvajata nevarna tujemu imetju: kjer koli se pojavit, naj se to takoj naznani varstvenim oblastim.

m Izpred sodišča. 18letni posestniški sin Franc Brunčič v Žetalah je ukradel lansko leto Gabrijel Iskra v Partinju srajco, Dominiku Kaser v Spod. Gasteraju, pri katerem je delal kot kovački pomočnik, več kovaškega orodja, in Julijani Černčič kupico, vse skupaj v vrednosti 16 K 90 vin. Od 16 oseb je izvabila pod pretezvo, da bo prevzel kovačijo Matilde Repa, stvari v vrednosti 51 K 80 vin., pri nadaljnji 20 osebah je poskusil izvabiti zneske v visokosti 102 K. Brunčič se je moral zagovarjati radi tativne in goljufije in je dobil 6 mesecev težke ječe. — 67letni Jurij Lentschacher, majar v Rošpahu, je večkrat odnesel iz gozda gospe Nasko, pri kateri je uslužben kot majar, drva, in ista prodajal. Leutschacher je sam priznal, da je prodal Dvoršaku in Brunčku drv za 14 K, ki jih je vzel iz gozda svoje delodajalke. Zagovarjal se je s tem, da je imel od gospe Nasko dovoljenje, kar je pa ta odločno zanikala. Obsojen je bil na dva meseca težke ječe.

Glavni nabori v mariborskem političnem okraju se bodo letos po sledenem redu vršili: Maribor levi breg, v Pesnici, gostilna Hojnik, dne 23. aprila 1910, za občine: Dobrenje, Kamnica, Št. Jurij ob Pesnici, Gradiška, Grušova, Sv. Jakob in Jarenina; dne 25. aprila za občine: Št. Ilj, Jelovec, Kamnica, Janžev vrh, Kaniža, Karčovina, Sv. Križ, Gornja Sv. Kungota, Leitersberg, Sv. Marjeta ob Pesnici, Sv. Martin pri Vurbergu; dne 26. aprila za občine: St. Peter, Plač, Polička ves, Pesnički dvor, Ravne, Rošpah, Slemen, Špičnik, Slatinski dol, Gornji Duplek, Spodnji Duplek in Dragučova; dne 27. aprila za občine: Bresterica, Vosek, Boč, Svičina, Vukovski dol, Vertički vrh, Selnica ob Dravi, Selnica ob Murici, Ciršak, Ciglenci, Cirknica. — Mariborski breg, v Račah, gostilna Grisold, dne 28. aprila, za občine: Verhov dol, Studenci, Bistrica pri Limbušu, Bistrica pri Falu, Fram, Gorica, Ješenc, Gornje Hoče, Sp. Hoče, Rače, Kumen, Lehen pri Ribnici, Limbuš, Dogočje in Lobnica; dne 29. aprila za občine: Loka, Sv. Lovrenc nad Mariborom, Sv. Marjeta na Drav. polju, Ruše, Morje, Št. Miklavž, Orehova ves, Pohorsko, Pekre, Pivola, Poberž, Podova in Ranča; dne 30. aprila za občine: Rogoza, Razvanje, Rudečbreg, Slinica, Škoke, Bohova, Činčat, Smolnik in Serkovce. — V Slovenski Bistrici, v rotovžu: dne 13. aprila za občine: Sv. Ana, Bukovec, Dežno, Gornja Bistrica, Slov. Bistrica, Frajhams, Babernik, Hošnica, Pekel, Hrastovec, Jelovec-Makole, Kalše, Laborje, Črešnovec, Oglenšak, Žablek, Gornja Ložnica; dne 14. aprila za občine: Spodnja Ložnica, Lesičja ves, Sv. Martin na Pohorju, Modraže, Spodnja Novaves, Verhlova, Osel, Pečke, Brezje, Pokoše, Poljčane, Pretrež, Gornja Polškava, Spodnja Polškava, Ritočno, Šentovec, Kovača ves in Smerečen; dne 15. aprila za občine: Stanosko, Štatenberg, Studenice, Stopno, Tinje, Verhole, Bojtina in Ciglenec. — Pri Sv. Lenartu, v Avblovi gostilni, dne 18. aprila za občine: Andrenci, Sv. Anton, Gornji Porčič, Šp. Porčič, Sv. Trojica, Trije kralji, Srednji Gasteraj, Spodnji Gasteraj, Sv. Jurij, Gočova, Senarska, Senovo, Jablance, Kremberg, Ledinek, Sv. Lenart, Ihanova, Malna, Osek, Partinje, Rogoznica, Gornja Ročica, Zamarkovo, Spodnji Žerjavci, Sikarce, Setarova, Žitence, Žitce, Selce, Smolinci in Župetinci; dne 19. aprila za občine: Dryanja, Trotkova, Čagona, Črmljenšek, Gornja Volčina, Spodnja Volčina, Žimica, Biš, Brengova, Korena in Cogetinci. — Nabori se začnejo ob 8. uri zjutraj. Mariborski mestni svet je izdal odredbo, da naborniki ne bodo smeli iti skozi mesto. — Vse naše slovenske mladiče, ki grejo letos k naboru, tem potom nujno opozarjam, da se vseskoz vzgledno vedejo.

Krščanska darežljivost. Jako nas je razveselilo poročilo „Straže“, da se je med katoličani nabralo čez šest milijonov kron za ponesrečence — in še bolj pa, da so sveti Oče Pij X. sami poklonili 1½ milijona kron. Naj spozna svet, da še živi krščanska ljubezen v sрсih katoličanov, ki radi pomagajo, kjer koli je sila, in kolikor jim je mogoče. Drugoverci trdijo, da katoličani krščanske ljubezni ne poznavajo; odpadniki pa pravijo in ljudi sleparijo: Prestopi iz katoliške cerkve — pri nas dobiš vse. ... Tako je v adventu neka oseba ljudem vse obečala, če od katoliške cerkve odpadejo in prestopijo. Da takim ljudem jezik zavežemo, drugim pa oči odpremo, podamo tukaj zanesljive dokaze krščanske darežljivosti v mestu Maribor: 1. Društvo delavcev je za božičnico obdarovalo 174 otrok. 2. Kolonija 139 — Solske sestre. 3. Frohsinn 32. 4. Solske sestre Maribor a) 155 učenik, b) 56 v vrtcu. 5. Dekliška šola 11. 6. Studenci a) 48 v nemškem vrtcu, b) 818 slovenskih delavskih

otrok. 7. Dečkov dom 75. 8. Krčovina: vsi učenci male darčke, 2 sta pa dobila popolno obleko. 9. V gradu pl. baronice Tivkel 300 otrok mali obed. 10. Preč. kn. Šk. konsistorij je podaril 100 K. 11. Duhovščina je poklonila 120 K. 12. Frančiškani: ubožcem črez 500 K; beračem na dan 40–60 skledic župe; vsak dan 7 dijakom obed. — Povsod klije krščanska da-režljivost v sv. katoliški cerkvi.

m Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 24. svečana je preč. g. župnika Franca Zmazek zadela kap. Cepav se je bolnikovo stanje že malo zboljšalo, se še vendar nahaja v opasni nevarnosti. Priporoča se vsem preč. duh. sobratom v memento.

m Laporje. Predzadnjo nedeljo je že precej mož in mladeničev pristopilo h kmetijski družbi. To je lepo in pametno. Za tri krone dobi vsak kmetijski list, družba deli razna kmetijska orodja zastonj svojim podružnicam, preskrbi poceni semena in umetna gnojila.

m Laporje. Dne 20. svečana se je vršil občni zbor našega izobraževalnega društva. Po letnem po-ročilu in volitvi novega odbora, v katerega so izvoljene tudi vrle mladenke, je govoril živinozdravnik g. Hinterlechner iz Poljčan o kmetijski družbi ter polagal kmetom na srce, naj pristopijo k ti svoji kmečki organizaciji. Jako poučljiv pa je bil njegov govor o prašičjih kužnih boleznih. To so vam bile poljudne in razumljive besede, s katerimi nam je opisal našega hudega sovražnika — perečni ogenj ali rudečica. Razjasnil nam je, kako je edini pripomoček zoper to bolezen le cepljenje zdravih svinj. Nauk o umnem krmiljenju svinj je marsikateri gospodinji odprl oči, da so storile trden sklep, zanaprej po modrih nasvetih g. živinozdravnika krmiti in izrejati prašiče. — Več lepih predavanj nam je že podalo naše izobraževalno društvo, a tako zadovoljni in podučeni še nismo šli nikdar na svoj dom. Je pa g. Hinterlechner tudi mož, ki ima srce za kmata, ki mu želi pomagati, kjer le more. Vidi se mu pri vsaki besedi, da govoril poln ljubozni do ubogih trpinov. Le en glas se sliši po našem okraju: Zdaj imamo vsaj dobrega, vnetega in učenega živinozdravnika, ki izpoljuje vestno svoj poklic! Hvala Vam za trud; bodite prepričani, da padajo Vaše besede na rodovitna tla. Možje in mladeniči, ženske in dekleta, ki niste bili pri tem pouku, lahko vam je žal, ker veliko ste zamudili.

m Studenice. Občinske volitve se vrše 10. sušca 1910. Slovenci glejmo, da ostane občinski zastop v slovenskih rokah.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Srebrni križec s krono je dobil od cesarja v darilo za rešitev življenja narednik Ivan Koši.

p Ptuj. Umrl je dne 25. februarja g. Jožef Zelenik, profesor v pokolu, odbornik in blagajnik ptujske posojilnice; zdrav in vesel je šel spati, po noči pa ga zadene kap, in našli so ga drugo jutro mrtvega zraven postelje. Na željo sorodnikov se je truplo prepeljalo v njegovo domovino k Sv. Urbanu; bil je to v nedeljo, dne 27. februarja pogreb, kakor ga Ptuj še ni kmalu videl; vodil ga je mil. g. prošt Fleck ob assistenci 7 duhovnikov ter vzel pri Breščevi hiši od pokojnega ganljivo slovo. Pevski zbor mu je zapel v hiši žalosti, pri slovesu in na pokopališču krasne žalostinke. Navzicle skrajno neugodnemu vremenu se je pogreba udeležila velikanska množica iz Ptuja in okolice. Ptujski Slovenci so na Zeleniku veliko izgubili. Naj v miru počiva!

p Ptuj. Opaziramo naše okoliške pismonošce gg. Jurij Horvat in Janeza Rožmarin, naj v svojih dodeljenih občinah poštne pošiljatve točno k vsaki hiši osebno dostavljata, ne pa po učencih, da se ljudem razni časniki, pisma itd. na ta način 4–5 dni zakasnijo.

p Čutje! Kaj pa je? Svetovni dogodek se je izvršil: ptujski nemški učitelji in ormoški so slovensko protestirali proti slovenski obstrukciji v deželnem zboru! Od začudenja se je Drava pri Ptaju obrnila in si ne upa več teči mimo Ormoža! Slovenci, sedaj ste fuč!

p Prav pomladansko vreme imamo, ker otroci letajo že dobrih 14 dni bosi okoli.

p Šulerajska šola. Z oziru na krvavi dogodek pri Sv. Lenartu, ko je namreč učenec te nemške šole z nožem zabodel Slovenca, je sklenilo veliko staršev ptujske okolice, dobro premisliti, predno dado svoje otroke v Šulerajnsko mučilnico, ki se ima s protestantskimi groši Südmarke postaviti na Bregu pri Ptaju!

p Sv. Lovrenc na Dr. polju. Naša kmetijska podružnica je imela dne 20. m. m. občni zbor. Najprej je predaval g. potovalni učitelj Jož. Zupanc. Razložil je mnogoštevilnim navzočim opravila, ki se imajo izvršiti spomladsi v sadonosnikih in vinogradih. Ker so že zadnja leta delale gosenice veliko škodo, je zlasti opozarjal, kako naj bi jih skušali uničevati s kropiljenjem z galico, kateri se primeša 1 do 2 odstotka tobačnega izvlečka, in sicer: prvokrat, ko se popije napne, potem, ko drevje požene listje, in slednji po cvetu. Skrbeli naj bi tudi, da bi privabilo mnogo ptičev-pevcev, ki uničijo več mrčesa, kakor ga je mogče s škropiljenjem. Delale naj bi se jim hišica, kjer lahko gnezdijo in valijo; sedaj je to potrebno, ker prej je bilo več grmovja, starih debel itd., kjer so imeli zavetišče. Pojasni tudi, kako se naj drevje čisti, kako mu je pravilno gnojiti, navede pomladanska de-

la v vinogradih, o gnojenju vinogradov itd. Nato po-roča g. načelnik o denarnem stanju podružnice, ki je imelo 240 kron 10 vin dohodkov in 100 kron 94 vin stroškov. Prejšnjemu tajniku in blagajniku g. A. Kocipru, sedaj župniku v Sp. sv. Kungoti, se izreče prisrčna zahvala za njegov ne mali trud in vestno poslanje. Namesto njega se izvoli g. kaplan za tajnika in blagajnika. G. župnik vzpodbuja k pristopu podružnici, ki nudi veliko ugodnosti, ki bodo tem večje, čim več bo udov. Ker se mnogi pritožujejo, da je „Gospodarski Glasnik“ premalo poljudno pisani, pojasni, da se bo sedaj to izboljšalo, ker je država vendar enkrat nastavila slovenskega tajnika, ko so prej dijaki prestaviali nemške članke na slovensko. Za odposlanca na občni zbor kmet. družbe se izvolita gg. Klemenčič Ivan in Al. Sagaj. Naroči se jim, da naj zahtevajo 1. da se uvedejo v „Gospodarski Glasnik“ vprašanja in olgovori (kakor v „Kmetovalcu“). 2. Kmetijska družba naj posreduje pri vladni, da ona zniža ceno tobačnemu izvlečku, in da se naj prodaja ne samo v glavnih trafikah v mestih, ampak v vsaki trafiki tudi na kmetih. 3. Kjer delajo miši veliko škodo, naj bi občine naročile takozvane Löfferjeve bacile za pokončevanje miši. — Predpoldne je imela podružnica v Majšpergu zborovanje, kjer je tudi predaval g. I. Zupano. Ker je v vzajemnosti in gospodarski izobrazbi temelj gospodarskega napredka, naj bi se vsi kmetovalci oklenili kmetijskih podružnic, kjer se goji duh skupnosti, nudi priložnost za gospodarsko izobrazbo, in ki dajejo tudi materielno podporo.

p Iz ormoškega okraja. Veliko opravičeno razburjenje je vladalo pretekle tedne v našem okraju! Naši župani so bili namreč poklicani na okr. glavarstvo v Ptuj, da vidijo, kako se je razdelila podpora med poškodovane po toči! Hvaležni smo našim vrlim poslancem za lepo podporo, odločno pa povemo, da z razdelitvijo nismo zadovoljni, takoj pa povemo, da ne dajemo okr. glavarstvu nikake krvide, ker niti gosp. okr. glavar niti g. komisar nista samovoljno postopala pri razdelitvi med posameznike, oziralo se je pri tem edino-le na besedo zaupnikov; in kako so delili? Že na občine se ni delilo, da ne bi bilo ugovora; majhne občine so namreč dobile, četudi niso bile preveč poškodovane, skoraj toliko, kakor velike. In kaj je s posamezniki? Reveži, ki nimajo zrna pri hiši, katerim je toča uničila vse, ki se bodo vsled tega globočko zakopali v doigove, niso dobili vinarja; nasprotno pa ljudje, ki niso trpeli toliko škode, pa imajo denar v posojilnici, pa dobijo do 800 K. Kje je tu pravica? Kdo se čudi, če pri tem človek preklinja? Ko sem celo stvar do dobrega pregledal, se mi je hotelo dozdevati, da se je gledalo na lice in prepričanje! Tako je dobil namreč nek sorodnik enega zaupnika krasno podporo, dasi mu vsak dan ljudje nosijo denar, in bi lahko pogrešal podporo; drugi siromak, ki pa je moral prodati živino, ker mu je vničilo njive in travnike, ni dobil nič! Ena občina je tako srečna, da dobi komaj vsak četrti ali peti; sprva so krivili župana, ker pa on tudi nič ne dobi, so se pomirili. Vsi ljuje se mi prepričanje, da se je tej občini hotelo dati zaušnico, ker je pri vsaki volitvi odločno na strani Kmečke zveze! Če bi bilo to res, vedite zaupniki, da s tem ne spravite našega ljudstva v liberalni tabor, ne, še bolj se bo združilo vam v jeso. Okrajno glavarstvo pa prosimo, da pri izbiri zaupnikov ne gleda toliko na komplimente, ampak na značaj, ker ljudstvo ima dobre oči in bi izgubili svoje zaupanje do urada, če bi se kaj takega ponavljalo.

p Ivanjkovci pri Ormožu. „Nesreča nikdar ne praznjuje“, pravi pregovor. In to je resnica, posebno pri nas se to kaj rado izpoljuje. Kajti pogosto se sliši o kakih nezgodah in nesrečah, katere so zadele tega ali onega, ali to ali ono društvo. Tako je obiskala zdaj našo požarno brambo. Pred kratkim smo imeli silno hud vihar v naši lepi dolini, ki je naredil tu pa tam kako škodo. Tudi našim liberalcem je hudo nagajal. Od nasprotni strani pihačo veter se je opiral v breg, ki stoji na desne od Lovrenčeve „restavracije“, ter tako delal močan vrtinec, ravno okoli požarnega spravišča. Veter je postajal vedno hujši, vrtinec vedno močnejši, in zdaj pa zdaj se je zazibalno kako drevo, padlo po tleh, ter tako še marsikatero mlađo drevesce potrlo in pokončalo. Z žalostjo smo gledali take prizore ter čakali, kaj še pride. Kar naenkrat zatulj burja kakor na opečni tovarni, ter naredi zopet strašen vrtinec. Ko nekoliko odneha, pogledam po okolici, in kaj vidim? — Požarnega spravišča ni več, kam je neki izginilo? Ali se je pogrenilo? Ali se je razrušilo? Ne! Močen vrtinec ga je odtrgal od tal ter ga odnesel kdo ve kam. — Pozneje smo izvedeli, da je opeka padla v Lokavecih pri tovarni na tla, a kar je bilo lesene, nesel je veter dalje, in tisto je padlo v Krajnčev dvor v Ljutomeru. Oh, koliko truda so imeli ubogi „faierberi“, koliko pa se bodo, predno znosijo to vse nazaj!

p Ivanjkovci. Redni občni zbor tukajšnje kmetijske podružnice vršil se je v nedeljo, dne 30. jan. t. l. ob lepi udeležbi članov. Ko je občni zbor izvršil svoj posel, predaval je g. potovalni učitelj Pirstinger v poljudnih besedah, v prvi vrsti o vinskih boleznih, ki se najdejo pogostoma pri lanskih vinih, in kako se dajo te na prav lahek način odpraviti. Poučeval je pa tudi o razmerju z vinom sploh ter o drugih, času primernih vinogradniških predmetih. Predavanju sledili so vsi navzoči z veščim zanimanjem.

p Ivanjkovci. Mi udje požarne brambe smo morali skleniti, ker je načelnik tako hotel, da se takoj narodi zastava požarne brambe. Menili smo sicer, da

je orodje bolj potrebno, kakor zastava, posebno, ker je potrebna svota se zelo majhna, pa g. načelnik že znajo, da zastava bolj potrebujemo! Pri zastavi pa hočejo biti, ker so jih pa pri veterancih postavili pred prág, pa mora tu biti. G. načelnik so baje tudi hudi na „Narodni List“, ker je tiskovni skratelj imenovan požarno brambo: kazilno društvo.. Društvo ljudje tu di imenujejo s tem imenom! Liberalna primes mu kaže njegov namen.

p Svetinje. Cenjeni bračci „Slovenskega Gospodarja“ mislili so, da voj. vet. podporno društvo svetinjsko spi za vslej, ker tako dolgo ni bilo slišati o njem. Pa hvala Bogu, živi še, živi, in se je pred kratkim tako silno streslo po vsem životu, da so sfrčali njegovi kruti strahovalci, in so brez zavesti obležali v „sram.“ — Društveni pečat ima napis: Vojaško veteransko podporno društvo v Svetinjah pri Ormožu. Naši liberalčki pa so ga hoteli odtrgati od cerkve in so mu dali napis na novi društveni zastavi „Ivanjkovsko“ ne pa Svetinjsko, — ker bi bilo to preveč cerkveno. Ali je menda mislil ta predzvez, da se mu bodo prinašali mrliči, katere ima društvo spremljati k pogrebu, da bi jih v svoji modrosti blagoslovil v Ivanjkovcih, ker to bi bil zopet „kšest“ za njega. Ko je dobilo društvo imenovano zastavo in dovoljenje, da se sme ista blagosloviti, pokali se možnarji ne pri načelniku ali pa pri cerkvi, marveč na nekem popolnoma nedostojnem mestu, in to vaše sebično postopanje vam je mladi gospodiči pri zadnjih volitvah začrtao neslance, smetovalce, hacare in pač vse tiste časne priimke, ki so v liberalnem koledarju zaznamovani kot prazniki. Vas velespoštovane nove gg. društvene odbornike tukaj javno prosim, da dela te v slogi za blagor našega društva, in se ne ozirate na zlobne napade naših odpadnikov, in tako vas s prepričanjem zagotovim, da se bo društvo v kratkem času zopet povzdignilo in prej ali slej videlo svoje sovražnike, pomandrame v prah, ker naše geslo budi: „Vse za vero, dom in cesarja“, ne pa za dobiček, na kaki osebni časti, kakor je to v navadi pri oliknih častihlepnježih. Ob gotovem času se bomo še marsikaj pogovorili o slavnih vaših društvenih preteklosti, ki nam je dala povod, da „ste sfrčali“. Bumstülvka.

p Sv. Bolfenk pri Središču. Dopisnik „Narodnega Lista“ se podpiše opazovalec, v resnici bi se moral podpisati lažnjivec, ker poroča neresnico. Res je, da so prišli vinski kupci v naše gorice in šli končno v Galičovo gostilno. Ni pa res, da bi gostilničarja nazivali liberalca; tudi niso zapustili gostilno, temveč so tam prenočili. Drugi dan so šli in si ogledali našo cerkev od znotraj, kar vendar ni kaj slabega na kristjanja. Kar se pa tiče darila za oltar sv. Antona, je dobro delo. Ni lepo, da poštene slovenske vinske trgovce po časnikih vlačijo, mesto da jih hvalijo. Ljudstvo je ogorčeno nad surovim napadom liberalcev. Zadovoljni so, da so prisli in kupili do 190 fl vina. Pač lepa olima liberalcev!

p Cirkovce. Volitve se bližajo. V Cirkovcah Kušer ne bo izvoljen, a v novi občini Šikole bi moral v-sakdo biti presneto neumen, kdor bi ga še volil. Zajek neki? Kušer je besedičil, da bo kot župan, če nje-ga volijo, občinske doklade znižal od prejšnjih 42% na 30. A kaj je storil? Spravil jih je že na 55! Tudi za nižjo plačo bo županoval, pa je potem tako dvojno bobnal odbornike skupaj, da so mu jo zvišali. Cesto v Sesteržje je delal, izdal je občinskega denarja kar tri tisočake. Kdo je največ zasluzil? Kako je s podporo krmne in siame? Kot župan ni hotel sprejeti slame, zato mu je g. Helin par gorkih povedal. Živina je v mrazu več ur stala, vozovi so šli prazni domov vsled Kušarjeve náročnosti; živina bi gladovala, ako ne bi sprejel g. Goljat pošiljavce. Davkopalčevalec smo do glavo siti Kušerja, kaj pa reko ubožeci o bogatem Kušerju? Mnogo se jih pošlje proč. Za em grok se je vendar izvedel. Neka ženka, ki je silno uočila v bolehu, je vsled neštevilnih potov vendar dobita krasno darilo. „Tu imas groš za cikorijo,“ tako so milostno rekli že župan. Največ se koristili Kušerjevi nasvadi Pršahu in Čelanki v Šikolah. Izmed vseh odbornikov je Kušer najmanj zmožen; mnogi odborniki se jeze, ker so ga izvolili. In Šikloščani se hvalijo, da bodo Štrgojnčani morali Šikloščanom čevlj snažiti itd. Ali v Št. gojnici res nočajo zmage, ko lahko zmagajo, a edinstven je treba. Ali bo res „Mačji rep“ zastava novega županovanja?

p Cirkovce. Lustne šeme so obiskale tudi našo vas. Vodile so velbloda, ki je vedno globoko kimal na vprašanje, če bo ž njimi volil Kušerja. Ali si je hotela širino žival s svojim kimanjem zaslužiti nekaj krapčev, tega ne vemo, res je, da se je ta velblod po južini pretrgal na dvoje. Nazaj proti Šikolam se je guncal le prednji del na dveh nogah. Ta čudna pokvaka ni hotela glasovati za Kušerja, in trije razčpani volilci so kričali: „Kušer mora biti župan, ki dela zastonj ceste in vsako leto tako zniža občinske doklade, da bodo vsi tako imenitno oblečeni kot mi.“

p Vurberg. Občni zbor hranilnico in posojilnice je bil dne 27. februarja. Prometa je imela preteklo leto 104.342 K 98 vin. Hranilnico vlog je bilo z vsem 570.020 kron 07 viu., udov 70. — Nekdanje Baumgartnerjeve vinograde na Vurbergu in v Prednem vrhu je kupil grof Herberstein. — Vina imajo tukaj ljudje še dosti in poceni. Kupci, pridite in kupite naše izvrstno vino, katero je celo v Gradcu na dobrem imenu.

p Rogatec. Da je Rogatec, zlasti trg, gnezdo zagrizenih nemškutarjev, je znano. Seveda tam tudi stoji ptujske cunje ne manjka, kjer so taki ljudje do-

na. Pametni Slovenci so že davno „Stajercu“ pokazali vrata, ker so sprevideli, kam pes tako molí, a pri nas še nekatere ljudi, ki se še k temu pristejavajo pametnim, pamet ni srečala, da bi spoznali, da tisti ne more biti prijatelj slovenskega ljudstva, ki vedno zmarja Slovence. Posebno se tu odlikujejo kot Stajerci, nekateri delavci pri kamenarju g. Karolu Koltererju, ki imajo posebno korajžo, „Stajerca“ na vse pretege hvaliti, če katerega duhovnika vidijo ali misijo, da jih čuje. Taki ubogi zaslepljeni so pač pomilovanja vredni. Od g. Karola Koltererja, ki je cerkveni ključar, in ki si je že tudi precej pri cerkah zasluzil, pa nikakor ni lepo, da kaj takega mirno trpi. Upamo, da te besede ne bodo zastonji.

p Bralno društvo v Kostrivnici bo obhajalo v nedeljo, dne 13. marca po večernicah v kapeljanji svoj letni občni zbor. Poučen govor bo imel župnik Gomilšek. Ob tej priliki se ustanovita tudi mladenička in dekliška zveza pri našem društvu. Več mladeničev in mladenk sosednjih zvez bo pojasnjevalo pomen in potrebo mladeničke dekliške zvezze. Vsi udje, posebno vsa kostrivniška mladina, na svodenje dne 13. marca!

Dijaška kuhična v Ptaju. V prvem poletju tečega šolskega leta so darovali za to kuhično: 100 K Posojilnica v Maholab; 50 K slavnostni lavantinski konzistorij v Mariboru od nekega darila; po 20 K: dr. T. Horvat, dr. Fr. Jurtela, odvetnik, Jos. Zelenik; po 15 K: Marko Paulinič, polovica prispevka za 20 letnico Dijaške kuhične; po 10 K: dr. Brumen, odvetnik, Jos. Fleck, inf. prošt, Ant. Kolarč, prof., Mih. Landštejn, župnik v Makolab, Okrajna posojilnica v Ljutomeru, dr. Schmidmair, zdravnik v Rajhenburgu, Ant. Stepic, višji davčni upravitelj v p.; po 5 K: Kaz. Bratkovč, notar, Ant. Jurca, komerc. sestnik, Iv. Kaukler, nadučitelj, Martin Kojc, davčni oficijal, dr. Jos Komšič, prof., Levent Fr., trgovec, Norbert Povoden, gvardijan, Ferdinand, mestni vikar, o. Lucij Selinšek, kaplan, Al. Sencar, trgovec, dr. Bela Stuhel, zdravnik, Fr. Toplak, davčni upravitelj o. Manavec Žohrer, kaplan; po 4 K: Meško Ksaver, župnik pri Mariji na Zili, Anica Muršec, 0. Bernardin Salaman, kaplan pri Sv. Trojici v Halozah, pr. Iv. Fermevc, odvetnik; po 2 K: Rud. Havelka, trgovec, Hrovatin Kaist, poštni asistent, Janez Avguštin, mestni kaplan, Kosir Fr., poštarnik, Jurčič, Strnišek Fr., mestni kaplan, o. Pij Vakselj, kaplan; po 1 K: Kajuh Val, učitelj, Wresnik J., davčni asistent, Zeljko Jožef, župnik, uradnik v p. — Zivil se darovali: Golob iz Podvinice, Kegl od Sr. Marka, Kancler iz Hajdina, Osojnik iz Metnega vrha, Jakob Pal, Tomaz Janez, župnik na Hajdinu in Žeče iz Dornove. — Odbor se zavajalje vsem dobrotnikom in prosi še nadaljnje podpore.

Ljutomerski okraj.

Železnica Radgona—Mura Szombat. Da se zvezde mesto Radgona po železnici z ogrskim Murskim središčem, to idejo se goji že dalje časa na štajerski, kakor na ogrski strani. V nedeljo, dne 20. februarja se je vršilo v Radgoni tozadovno posvetovanje med štajerskimi in ogrskimi zastopniki. Sklenilo se je, da bo tudi del štajerske proge prevzela v upravo ogrska državna železnica. S pričetnimi deli se bo skoraj zapele. — Nova zveza Mažarske z našo deželo nam Slovencem, posebno našemu kmečkemu ljudstvu ne bo koristila, kajti gotovo je, da bodo odslej ogrski židje še lažje konkuričali z našimi kmeti, ter bodo preplayiali naša mesta s svojimi pridelki.

I Babinci. Novica je vredna, da se razglesi. Vsaj zadeva ni vsakdanja. Dne 4. februarja letos je namreč g. Jožef Karb a dopolnil 65 let, odkar je dne 4. februarja 1845 stopil v zakonski stan ter prevozel posestvo, pri katerem še danes gospodari samostalno. Ono leto je bil čas za svatbe še krajski, kakor letos. Pepečnica je bila dne 5. februarja, tako, kakor bo zopet leta 1913. Vsled kratkega časa je bilo tistikrat v cerkvi na Svečnico oznanjenih čez 50 zaročenih dvojic. Jubilant je minolo jesen obolel, sedaj je zopet zdrav. Med njegove dnevne opravke še danes spada skrbno prebiranje časnikov. Istih je v krški naročeno, če se ne motimo, 9 listov, a „Slovenski Gospodar“ gostuje tam že 44 let.

Slovenjgraški okraj.

s Škalce pri Velenju. V zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ je nekdo nekoliko „pogladil“ bralno društvo v Škalah, češ, da je spalo preteklo leto. Ker krivica boli, naznanjava podpisana knjižničarja imenovanega društva, da sva izposodila v preteklem društvenem letu nič manj kakor 440 knjig; toliko knjig gotovo ni izposodilo nobeno društvo v celi Šaški dolini! Ako torej kdo misli, da se nisva zavedala svojih dolžnosti, naj pride in pogleda v zapisnik izposojenih knjig, in se bo nasprotnega prepričal.

v Velenju. Nedeljska predstava se bo v nedeljo 6. t. m. po večernicah ponovila.

Konjiški okraj.

Zlče. Redni občni zbor hraničnice in posojilnice v Zlčah, registrirane zadruge z neomejeno zavezo, se vrši v nedeljo dne 6. marca 1910 po popoldanski službi božji v posojilniški uradni sobi. Dnevni red: 1. Poročilo načelnstva in nadzorstva. 2. Odobritev ravninskega zaključka za leto 1909. 3. Slučajnosti.

k Jamnik. Tu je umrl Anton Kotnik, p. d. Pavljak, star 64 let. Ob času volitev bil je zanesljiv pristaš. Bivše njegovo posestvo je znamenito vsled tega, ker vsebuje ostanke razpadle cerkve sv. Pankračija in razvaline gradu Jamnik. Dr. Stegenšek v prebiranju vredni knjigi „Konjiška dekanija“ piše, da je cerkvico leta 1342 pozidal Henrik Tanarij, menda načelnik grada Jamnik, in je ogledskega patrijarha, bl. Bertranda, prosil, da bi smel pri kapeli ustanoviti kapelanijo za duhovnika. Konjiški župnik Dietmar mu je to dovoljenje dosegel. Zadnji grajski duhovnik je bil pozneje župnik pri Sv. Janžu blizu Slovenjgrada, in je tam leta 1808. umrl. Kapela je danes razvalina, a o gradu danes skoro da ni več sledi.

k Gracis. Oni dan smo v obilem številu udeležencev zadnjo pot posodili dobremu sosedu Valentinu Klančnik. On je oče gospodu Mihaelu, misjonarju v Ljubljani. Bil je samostalen gospodar od dne 11. septembra 1854 pa do smrti, torej čez 55 let. Pač redki slučaji!

Celjski okraj.

c Slivnica pri Celju. Naš dolgotrajni mežnar in organist Martin Zapušek, po domače Martinek, nas hoče zapustiti. Mežnarsko službo je že prepustil drugim rokam, orgljarsko službo še opravlja. Sreča ga vedno bolj vleče na Kalobje nazaj v rojstni kraj; tam si hoče odpociti na stara leta.

c Grizle. Kratki nasvet lažnjivemu poročevalcu v 7. štev. „Narodnega Lista“ dne 17. februarja. Dopisnik piše, da je bilo na občnem zboru kmet, in bralnega društva v Grizah navzočih tudi precej šolarjev in naprednjakov. Ti pišeš, da ste šli zato poslušati, da se boste prepričali, kako bode „Slovenski Gospodar“ lagal, a varali ste se. „Slovenski Gospodar“ je pisal popolnoma resnično, in zato ste morali lagati vi, da ste v svoji smrdljivi cunji pomazali malo prostora s svojo učenostjo. Vsa čast vam in vašim učiteljem, ali glejte, da boste v prihodnje v svojih listih še kaj drugega povedali, kako napredujete, da znate dobro lagati in zmerjati, že vemo. Vprašam te pa, kje si videl precej šolarjev v sobi? Jaz mislim, da si menda videl neke otroke v veži, ki so se kratkočasili med seboj, in ker se ti že od prevelike naprednosti kar vrti v glavi, , si pa misliš, da si jih videl v sobi. Pišeš tudi, da je bilo navzočih mnogo naprednjakov; resnici na ljubo bodi povedano, da ko bi bil vse skupaj spravil, bi jih bilo kakih deset (brez katerih bi bili pa mi tudi lahko zborovali). Svetujem ti, da, kadar boš še kaj poročal o naših shodih, budi bolj trezen, da ne bodeš s komarja naredil konja. In potem se nekaj spodtkaš nad našimi mladeniči, tukaj pa se zadrži popolnoma mirno, če hočeš, da ne posvetim bolj natančno v vaše napredne vrste in ne razkrijem duhovite naprednosti v vaši zvezi, in ne imenujem par odbornikov, ki so že tako napredni, da ob nedeljah, namesto da bi šli v cerkev, se med božjo službo potikajo po bližnjih trgovinah in krčmah.

c Žalec. Podatki v „Straži“ in „Slovenskem Gospodarju“, kako in kam in koliko se izvaja hmelja iz naše doline, so zopet jasno pokazali, da naše hmeljarsko društvo res ne vrši svoje naloge in da nima pravega vpogleda v trgovino s hmeljem. Mnogim je bilo to že davno znano, drugim se odpirajo sedaj oči.

c Žalec. Savinjska dolina se ni samo pri zadnjih deželnozborskih volitvah kot krepak ud včlanila v politično krščansko organizacijo Kmečke zveze, temveč se tudi od dne do dne čvrsteje razvija in izpopolnjuje v politični izobraževalni organizaciji slov. krš. socialne zveze. Nova priča za to je bil ustavovni shod katoliškega izobraževalnega društva za Žalec in okolico, ki se je vršil pretečeno nedeljo. Velika sušilnica Nidorferjeva na Vrbju je bila polna mladine obojega spola, mož in žen. O namenih društva in sredstvih, s katerimi bo dosegalo svoj cilj, je razpravljal prof. dr. Hohnjec. Poslušalci so njegovemu, podrugournemu govoru sledili z velikim zanimanjem, in niso samo z besedami izrazili svojo hvaljenost, ampak tudi s pristopom k novemu društvu. Prav lepo so tudi govorili gg. deželnih poslanec Al. Terglav, župnik dr. Jančič, predsednik zborovanja, Ivan Zupanc, mladenič Andrej Pikel, in izmed mladenikov Marija Dreš, 1. podpredsednica zveze slovenskih deklet, Marija Pesko in Marica Ribič. Odbor, ki bo vodil društvo, je tako-le sestavljen: predsednik Franc Nidorfer, podpredsednik kaplan Schreiner, tajnik Ivan Zupanc, tajnikov namestnik Ivan Holobar, blagajnik Franc Kozmelj, blagajnikov namestnik Andrej Pikel, odbornica Marija Pesko, namestnica Jera Ribič in Marija Korent; poslednje bodo vodile dekliško zvezo. Novo društvo naj lepo procvita in kmalu rodil obilen sad v prid poštenega savinjskega ljudstva.

c Gotovlje. Kakor znano, je Cesarjev Miha žel veliko blamažo na Terglavovem shodu v Šempetu. Moral jo je takoj odkuriti proti Gotovljem, ker nihče ni maral našega Mihata poslušati. Ponoči je imel naš Miha grozne sanje o shodu: Šel sem proti Šempetu v Žgankovo gostilno na Terglavov shod.. Ko v dvorano vstopim, držeč v roki „noticbuch“ (to knjižico so mu namreč g. Brinar posodili) pogledam, če ima že g. poslanec govor ali ne; pa joj šmenta, še ne; zato se hitro stisnem k zidu za peč, vzarem svinčnik v roko, in knjižico odprem, pričakujem govora g. poslanca; g. poslanec vstopi in shod se prične. Naš Miha pa tako pazljivo posluša, da bi kakšna beseda ne ušla, si takoj vse zabeleži, za pomočnika si pa dobi tudi nekega naprednega mladeniča, Miha iz Podloga. Ko je shod že zaključen, začne se naš cesar Miha kregati nad g. poslancem, češ, na vsakim shvd snše žihar guuru, tak tukaj pa ne. Res, dobil je besedo. Naš gotovljski cesarjev Miha začne klobasariti neko pesem „tingel tangel davek na pivo“, pa joj smola, vse se mu je smejal, ker je znal tako lično nagašati svoje liberalne kolobocije, in s povešeno glavo jo je odkuril Miha v Gotovlje, pomneč svoj živ dan, kaj se mu je pripetilo na shodu v nedeljo, dne 13. svedčana v St. Petru v Sav. dolini. Oh jerum, jerum Miha, Grozne sanje so to, kaj ne? Pa resnične tudi. Sedaj pa piše naš Miha v Narobe Listu strašne reči, da nas kar strah sprečljava po vseh udih. Zopet

se je zazibal v sanjah, kako je vzel najkrajšo pot iz St. Petra domov v Gotovlje. Ali ej, Miha, drugokrat se moraš doma bolj govora naučiti, da ne boš po shodih samo take pravil. Na svidenje Miha, kje drugod!

c Mozirje. Kakor je razvidno iz poročil „Straže“ in „Slovenskega Gospodarja“ in pozneje iz „Narodnega Lista“, pač hoče „cesarjev Mihec“ iz Gotovlja na vsak način slaven postati. Zato mu tudi mi pristaši K. Z. v Mozirju prav radi dodamo nekoliko k njegovi uže itak slavn slavi slave. Čudili smo se čudom, ko smo brali v „Narodnem Listu“, kako je na Terglavovem shodu v St. Petru razkladal o dr. Link-ovih podatkih glede davka na pivo in pa dokladah na direktni davek. Ko smo pa bili pozneje natančneje poučeni in poslušalcev, ki so bili na shodu, smo hitro uganili, da je to tisti Miha Jošt, katerega je dr. Kukovec meseca maja lanskega leta pripeljal k nam kot agitatorja proti Terglavu. Tako imenitnih govornikov nima čast imeti Mozirje vsaki dan na razpolago, zato smo si takrat zapomnili, kolikor je bilo pač mogoče razumeti, iz njegovega mojstorskog sklanjanega govorca. Da ne utone v morju pozabljalosti njegova govoranca, jo hočemo tukaj priobčiti v večjo slavo „Mihe“ in vsem kandidatom, katere je spremjal po Gorjiju Savinjski dolini. Torej poslušajmo: Lub moaj lud, jas sm doans paršu k vam, da vam puvem, kaj zan človek je Trglav, ku vam ga ja K. Z. pustaula za kandidata. Veste iub muaj, jas sm ja ngov sosed, zatu ga gvišn duabr puznam. Kaj nam bo an tak paurov naredu, vam leahl puvem, kaj sm ču, ku sm se piešlau iz Marbrga. V zug se ja ana ženska tak jokala, de sm mislu, de bo v sovzah utečila. Prašam jo, zakučaj joka, vana mi prau, de zatu, ku maju Pišeka puščanca, de ja tak slab pušlanc, de morjo zde pouřitele pu pet rajnš predajat. In sm ji reku, de nej se putolaž, de se nam v savinsk dolin neč boljš na godi, zatu, ku mamu pušlance Trglava. Zatu pa prau lub muaj lude, volte Brinarja, Kukovca, Goričana, Karba, dgač bojo tud parvas telet pu pet rajnš. — Nato pa se mu je eden naših vrlih tržanov zahvalil za njegov imenitn nasvet, po katerem smo se samoumevno vši ravnali. Reklo se mu je še tudi, da so teleti pri Narodni stranki tako poceni, pri K. Z. jih ni. Nato je nesel polno torbo slave na kolodvor, od koder se je peljal iz „ugam dritga klasa“.

c Dramlje. Da ni župnik Ogrizek učitelja Adamiča spravil ob službo, k temu prinaša tretje spričevalo „Narodni List“ dne 24. februarja t. l. Dobesedno piše: „Adamič se je na podlagi zdravniškega spričevala dal upokojiti. Tako se je s takim prostovoljnim upokojejam rešil še večje nesreče.“ Hvala za potrjenje. Prvo enako spričevalo je podal „Stajerc“ dne 12. julija 1903, drugo „Domovina“ novembra 1903, in tretje sedaj „Narodni List“.

c Dramlje. V isti številki dne 24. februarja preklinja „Narodni List“ župnika in klerikalce, da so narodni odpadniki, ki niso vredni da jih zemlja nosi in solnce obsije. Čudno to, „Stajerc“ melje župnika že osem let, da je pregoreč za slovensko narodnost v Šoli; „Narodni List“ pa iztegne ravno nasprotno. S čim se je župnik pregrešil? O Cirilovi družbi je povest, da je liberalna in da se naj ne hodi na njene veselice. Ali ni Cirilova družba liberalna? Ustanovili so jo duhovniki in krščanski možje, da se na krščansko-narodni podlagi vpliva na slovenske šole. Dokler je bilo treba družbo na noge spravljati, so liberalci molčali. Ko je pa družba postala dosti močna, so liberalci vodstvo v njej pograbil ter duhovnike in krščanske možje iz vodstva pognali. Za tem prvim korakom so hitro naredili še drugega, najpoglavitnejšega. Vero so odpravili iz nje. Podobna je družba jedi brez soli in človeku, kateremu je več ko pol glave odbitje. Da ne mara družba več za vero, je povedal nikdo drugi ko „Narodni List“ prve dni februarja z besedami, da stoji Cirilova družba samo na „narodnem stališču“, ne na krščansko-narodnem.

c Kat. slov. izobr. društvo pri Sv. Emi priredili v nedeljo, dne 6. marca po večernicah v kapeljanji velezančnim poučen shod, na katerem bo govoril župnik Gomilšek. Možje in žene, zlasti še mladeniči mladeničke zveze in dekleta dekliške zveze, pridite polnoštevilo!

Brežiški okraj.

b Javni shod S. K. Z. v Sevnici v gostilni g. Starkl ml. se vrši v nedeljo, dne 6. t. m. dopoldne po prvem opravilu. Poročal bode državni in deželni poslanec dr. Benkovič. Vsi na shod!

b Videm. Naše izobraževalno društvo je priredilo kar pet iger. V nedeljo, dne 30. januarja se je predstavljala igra „Nežika z Bleda“. Vsa dekleta so svoje vloge dobro rešila. Fantje so pa predstavljali „Kmet in fotograf“. Dne 6. februarja so se predstavljale: „Prepuštna burka“; „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“; potem „Prepirljiva sosedka“ ali „Boljša kratka sprava, kot dolga pravda“. Nazadnje se je še ponovila „Čašica kave“. Vsakikrat je bila udeležba precejšnja, in pri zadnjih je bilo smeja na cente. Tudi naši fantje so pokazali, kaj znajo. Vsi so svoje vloge dobro rešili. Gre torej, samo korajže je treba. Zdaj bi pa kdo mislil, da nič druzega ne delamo, kakor samo igramo. Pa temu ni tako! Tudi v naši dekliški, kakor mladenički zvezi se pridno gibljemo; tamkaj se vrši pouč.

Ne pozabite na Št. Ilj!

Vestnik mladinske organizacije.

Staritr. Mladeniški shod v Staremtrgu, ki je vrsil v nedeljo, dne 20. m. m., se je jako dobro obnesel. Pri dopoldanskem opravilu bila je cerkev načačena, popoldan pa Petričeva dvorana. V lepih besedah nam je g. dr. Hohnjec v cerkvi razložil nevarnosti, ki dandanašnji pretijo veri, in kakšno mora biti mišljene in ravnanje krščanske slovenske mladine; popoldne pa je razpravljal o dolžnostih, ki jih ima krščanska mladina do Boga in domovine, ter posebno priporočil tri lastnosti, ki so najbolj potrebne, katere najlepše dičijo slovenske mladenice in mladenke, namreč delavnost in telesnem in duševnem oziru, dober značaj ter odločnost. Gospod mestni župnik Čižek, kateri je bil predsednik zborovanju, je v iskrenih besedah želel, da bi plemenito seme krasnih dr. Hohnečevih besed padlo na rodovitna tla ter obrodilo dober in obilen sad. Izmed mladeničev je vrli Jernej Slemnik navduševal tovariše za blagi verski značaj ter jih vabil k skupnemu delu za vero in domovino. Ne vem, zakaj se izmed fantov ni noben drug oglasil k besedi, in kaj je sicer korajščim dekletom vzelogum, da si ni upala katera izmed njih nastopiti. Izrazila se je ta in ona, da je v mislih imela govor, samo v besede si ga ni upala spremeni. No, pa saj jim ni zameriti, ker je bilo prvikrat, in bojanjen je imela preveliko moč. A porok sem, če pride še kdaj takata prilika, da se bodo kar kosale, katera bi lepše in boljše govorila. Iskrena zahvala torej velikodušnemu prijatelju in voditelju mladine, da se je potrudil k nam! Mi pa, dragi mladeniči in mladenke, glejmo, da plačamo njegov trud! Ravnajmo se po njegovih načelih ter pokažimo, da je seme njegovih besed padlo na dobra tla! To bo, kakor je sam priznal, najlepše plačilo za njegovo delo.

Na delo torej vsi, za vero in domovino draga, na delo za lepe narodne ideale! Vsi mladeniči in mladenke, prizadevajmo si, da upanje, ki ga stavi narod v mladino, ne bo zastonj, ampak, da bo po nas sledila narodu in slovenski domovini res krasna bodočnost.

Le za vero sveto in domovino draga, delajmo vsi vneto, to je delo blago!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Naša bralno društvo se pridno giblje. Mladeniči in mladenke si pridno izposojujejo knjige in časnike. Kmalu si oskrbi društvo svoj oder. Predsednik J. Tumpej je nabral za oder 30 K, mnogi so obljudili potreben les. Iskrena zahvala za toliko požrtvovalnost nabiratelju in vsem blagim darovalcem! — O priliki občnega zabora so darovali preč. g. župnik in poslanec 10 K. Ludovik Turin je daroval 2 K za društvo. Iskren „Bog plati!“ vrlim dobrotnikom!

Videm ob Savi. Z novim letom se je začela gibati naša mladina. V nedeljo, dne 13. m. m. je imela tukajšnja dekliška zveza svoj prvi mesečni sestanek. Bralna soba v kapelji je bila polna mladenk. Namestnica Terezija Knez pozdravi v izbranih besedah navzoče ter jih vabi v okrilje D. Z. Potem deklamuje dekliško budnico N. Knez; po deklamaciji poda besedo glavni govorinic M. Resnik. Ta nam v lični in jedrnatih besedah razloži naloge slovenske dekllice, opisuje z bujnimi barvami nevarnosti, ki ji prete. Nato deklamuje M. Uršič „Marijin otrok pred nebeškimi vrati“. Nato še povzame besedo domači kaplan, ki jim pokaže pot, po kateri morajo hoditi v D. Z. Med posameznimi točkami so zapela dekleta razne pesmi. Le prehitro je čas potekel. Vse je bilo veselo tega dušnega užitka. Sklenilo se je, da bomo imeli takšno poučno predava-

nje vsakih 14 dni. Dekleta, oprimate se rade te prekoristne D. Z.!

Trbovlje. V nedeljo, dne 20. svečana t. l. se je ustanovil nov telovadni odsek „Orel“. V dvorani, namenjeni za telovadbo, so se zbrali mladeniči tukajšnjega bralnega društva v obilnem številu. S prelepinim govorom je pozdravil brat predsednik Jos. Pečnak vse navzoče ter pojasnil pomen in namen „Orla“. Tudi brat načelnik Iv. Černe je navduševal z lepimi in jedrnatimi besedami mladeniče k vstrajnosti in delavnosti. Govorila sta še nadalje tudi brat tajnikov namestnik Vekoslav Govejšek ter brat odbornik Ivan Zupan starejši. Z velikim navdušenjem so se volili v odbor sledenči: predsednik brat Josip Pečnak, podpredsednik brat Ign. Stravs, ki je v vzgled vsem tukajšnjim kmetom, tajnik brat Avg. Jordan, namestnik Vekoslav Govejšek; blagajnik brat Nik. Jamšek, namestnik Fr. Lorber; odborniki brat Zupan Iv. starejši, brat Dom. Kolenc, brat Josip Kahne. Za načelnika se enoglasno izvoli naš ljubljeni in vzgledni brat Iv. Černe, ki je ustanovil že dva telovadna odseka, in sicer: pri Sv. Juriju ob Taboru in v Gomilskem. Trbovlski odsek si lahko šteje v čast, da ima tako navdušenega in delavnega načelnika. Podnačelnik je brat Avgust Jordan, oskrbnika orodja brat Ivan Germadnik in brat Fr. Zupan. — Na vse grlo so se zadnji čas smejni tukajšnji liberalci, ker se je razpuštilo naše prejšnje društvo. Mislimi so, da so oni tisti organ, ki je povzročil razpuštievanje. Toda zelo so se motili. Razpustili smo društvo mi sami vsled raznih zaprek. Dali pa smo s tem novemu Orlu trdnješo podlogo. Predragi mladeniči, kateri še niste v tej organizaciji, pridružite se takoj. Le pod zastavo križa se hočemo bojevati za svetinje sv. vere, naše mile slovenske domovine. Ne ozirajmo se ne na levo, ne na desno, marveč naprej do zaželenega cilja. Na zdar!

Dr. Lueger na smrtni postelji.

Sloveči dunajski župan in glasoviti vodja dunajskih krščanskih socialcev, dr. Karol Lueger, se bori s smrtno.

Na hrbtu se mu je napravila nevarna oteklinica, in v osmih dneh so morali zdravniki izvršiti tri operacije.

Zanimanje za na smrt bolnega dunajskega župana je ne le v cel Avstriji, ampak tudi po celi Evropi velikansko. Našemu cesarju so morali po trikrat na dan poročati o županovi bolezni. Tudi sveti oče mu je poslal brzovaj, v katerem mu pošilja svoj poseben blagoslov, in izreka srčno željo, da bi župan kmalu ozdravel.

Dr. Lueger je na Dunaju veliko dosegel. Očistil je glavno mesto našega cesarstva oderuških židov, in ustanovil krepko krščansko stranko, tako, da je dunajski magistrat čisto v katoliških rokah.

Svojo globoko vernošč je pokazal dr. Lueger tudi sedaj v svoji bolezni. V soboto, dne 19. svečana je sprejet svete zakramente za umirajoče z največjo požrtvostjo. S prelatom Schmolkom, ki mu je podelil sv. poslednje olje, je molil vero in ocenash ter je še sam napravil križ. Ta prizor je bil res pretresljiv in spodbudljiv. Jasno se je videlo, kako je Lueger kot katolik tudi na smrtni postelji vzor našim možem.

Najnovejše novice.

Leskovec pri Ptaju. C. g. župnik Davorin Kralj je smrtno-nevarno obolen.

V Cermlensku se vršijo jutri, dne 4. t. m. občinske volitve.

Olive od motorja oddaje 100 kg po 25 K.
Tiskarna sv. Cirila, Maribor

Kdo želi pri nakupovanju denar prihraniti, ter lepo in zanesljivo dobro in mogočno blago kupiti, naj se poda z zaupanjem v prešeno trgovino Franc Kartina nasled.

Janko Artman
v Št. Jurju ob Juž. žel.
Janko Artman v Št. Jurju ima velikansko zalogo najboljšega volmenega, platenega, suknenega in raznovrstnega drugega manufakturnega blaga; lepe svilnate in vsakovrstne druge robe. — Bogata zaloga špecerije in žlesnine; vse pri naročilu dobla do najljubljenejših cenah pri 171

Jankotu Artman
v Št. Jurju ob Juž. žel.,
kjer je posredna in zanesljiva poštevba.

V Št. Jur ob juž. žel.!

Zakaj v Št. Jur?

ker videli boste
največjo izložbo svilnatih robcev na Štajerskem

v gornjih prostorih trgovske hiše Franc Kartina naslednik

Jankota Artman
v Št. Jurju ob Juž. žel.

170

Trgovina s semenami na debelo in drobno

SEVER & URBANIČ

v LJUBLJANI, Marijin trg
(nasproti frančiškanske cerkve)

priporočata svojo najpopolnejšo zalogo

zanesljivih semen

kakor: domačo deteljo, lucerno ali nemško deteljo, rudečo deteljo, velikansko krmilno peso, korenje za krmo, vsakovrstna travna semena, mešanice za suho in mokro zemljo, semenski oves Ligovo, zelenjadna in cvetlična semena na vago in v vrečicah po 10 in 20 vinarjev, pristno gorenjsko repo, čebuljček, rusko laneno seme, rafijsko liče, cepilni yosek, drevesni karolinej itd.

Cenovnik pošiljava na zahtevo zaston.

Pojdane. V nedelje, dne 6. t. m. priredi S. K. M. Z. in Izobraževalno društvo svoj občni zbor. Vabijo se vsi, ki se zanimajo za napredek posebno mladeniči, da pristopijo k naši Mladeniški zvezi. Torej na svedenje!

Dar. Solčavski Mohorjani so darovali za obmejne Slovence 10 K in za Kmečko zvezo 4 K. Lepa hvala!

V veseli družbi na gostiji Franca Sušeca in Marieta Faneči v Orebovi vasi je 7. svečana nabral navzoči staršina Martin Kmetec za obmejne Slovence 7 K 20 v in za dijaško kuhinjo 7 K 20 v.

Listnica uredništva.

Gotovje: Ampak vendar ne moremo prinašati novic, kake je Brinac dne 20. februar, bil običen. Prosimo Vas političnih netic. — G. Roje, Jarenina: Zanimivo pismo sprejeli, ga dali interesiranim gospodom čitali. Podarav! — Žiče: Brez podpisa; prosimo, da se podpišete in o isti stvari zopet poročate. — Sv. Vid pri Grobelnem, Št. Lenart v Slov. gor.: Za to številko prepočano. — Žiče, Podsreda, Pišice, Luče, Slinica: V tej številki ni bilo mogoče.

Podpirajte trgovce, ki so prijatelji krščanske narodne stranke! Svoji k svojim!

Našim rodbinam priporočamo Kolinsko cikorijo.

Posilstnik biš in paromlina v nekem prijaznem mestu, v doveč, čez 40 let star, z dvema majhnima dekletoma, dobrega srca in skrben mož, želi se zopet kmalu oženiti z gospico ali vdovo brez otrok, 26–36 staro, katera je prijetne poseste, dobra gospodarica, ljubezen do otrok in okoli 10 000 kron premoženja ima. — Všeč je, ako je značna tudi nemščina. — Prijazne ponudbe s fotografijo blagovotijo se poslati pod naslovom „strokovnjak glasbe“ 26 na trešnjištvu lega lista.

VABILO

II. redni občni zbor

Spodnještajerske ljudske posojilnice v MARIBORU,
registrirane zadruge z neomejeno zavezo

ki se vrši dne 22. marca 1910 ob pol 10. uri pred-

polne v posojilniških prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Poročilo o izvršeni revizi.
4. Odobritev računskega zaključka za leto 1909.
5. Razdelitev čistega dobička.
6. Nadomestna volitev treh udov načelnstva, ki imajo izstopiti v smislu § 17 pravil.
7. Volitev nadzorstva.
8. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob določeni urri ne bil sklepčen, vrši se v smislu § 33 pravil na istem mestu eno uro pozneje drag občni zbor, ki sklepa veljavno ne glede na število navzočih članov.

OBJAVA.

Podpisani uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da sem **prevzel**

gostilno v „Narodnem domu“ v Konjicah.

Potrudil se bom postreči vsakogar solidno in točno.

Točil bom pristna **konjiška vina, najboljše pivo, pristno sli-vovko, brinjevec** in različne **likerje.** Vsakovrstna **sveža jedila,** topla in mrzla, se bodo dobila vsak dan ob vsaki uri po najnižjih cenah.

Vozniki in izvoščki imajo na razpolago lep prostoren konjski hlev.

Priporočam se slavnemu občinstvu, ki pride po opravkih v Konjice, kakor tudi domačinom, da me mnogoštevilno obiščejo.

Z velespoštovanjem

**Fran Košar,
restavrateur.**

Kaj je Eufon?

„Eufon“ je najnovejši, naj-priprostejši, najglasnejši torej naj-boljši godbeni aparat, katerega lahko nese vsak fantič v majhnem kovčeku, kakor kaže poleg stojeca slika. Druga slika nam pred-oči „Eufon“ po svoji zunanjji obliki. Eufon nima trompete ali nobenega roga kakor navadni gramofoni, ki zaležejo vsled tega veliko prostora; vendar se lahko igrajo na „Eufon-u“ vse raznovrstne gramofonske plošče kakor: Odeon, Jumbo, Gramofonrekord, Zonofon itd. Cena ploščam je od

2 do 6 K; cena „Eufona“ od 75 do 200 K. Eufon se dobi v 5 velikostih št. 1 75 K, št. 2 100 K, št. 3 130 K, št. 4 200 K, št. 5 eufonautomat 140 K. Aparati so 32 — 33 cm dolgi, 14 — 16 cm visoki in 7 — 7½ kg težki. Jako priporočljiv je Eufon št. 2. Plačuje se tudi na obroke.

Na razpolago so tudi vsakovrstni gramofoni in orkestrijoni. V plačilo oziroma v zameno se vzamejo vsi stari raznovrstni godbeni aparati po najvišji ceni. Za vsako staro veliko ploščo damo 1 K, ako se vzame najmanj šest novih plošč.

158

SODBA izkušene gospodinje:

Kathreiner Kneippova sladna kava je vsakdanja pijača, katera povečuje delavno moč mojega moža in mu ohranja dobro voljo. Otroci uspevajo dobro in v gospodinjstvu si precej prihranim. Vrhtega nam ta kava vsakdan čudovito tekne.